Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 408
Marți 25 martie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Marele EXAMEN

In trenul ce mă ducea spre Constanța, doi călători stăteau de vorbă.

— Să vă văd cum o s-o scoateți la capăt anul ăsta — a observat unul dintre ei, orășean după port.

A pus întrebarea zîmbind neîncrezător, dînd prilej celuilalt să se foiască în scaun necăjit.

— N-avea dumneata nici o grijă, o să luăm și examenul ăsta, oho, și încă cum!

Discuția a continuat nu prea mult; călătorul aflat „în examen", țăran din satul Gîldău, cum aveam să aflu mai apoi, a coborît în gară la Borcea.

...Colectiviștii regiunii Constanța dau examen. 1958 este primul an în care imaginea țăranului muncitor alături cu un cal sau cu o pereche de boi costelivi nu o mai găsești nicăieri în cuprinsul Dobrogei. Vor reuși cele 102.870 de familii de țărani constănțeni să arate cît de mare este folosul colectivizării nu într-un sat, nu într-un raion, ci într-o regiune întreagă? Ce fac ei toți, pentru a lua acest prim mare examen?

Să urmărim împreună filmul muncii lor.

La început a fost înscrierea. 4 noiembrie a fost ziua cînd ultimii întîrziați au semnat cererile, devenind colectiviști. Nu vom reveni la acel eveniment. Ne este încă viu în minte, vestea înfăptuirii lui ne-a bucurat pe toți.

Firesc, ca la pregătirea oricărui examen, urmează

Consultațiile

Tovarășul inginer Petre Tomoroagă de la stațiunea I.C.A.R. Valul Traian este de părere să respectăm strict sensul cuvîntului, să ne referim la cele învățate de colectiviști în sutele de cercuri agrozootehnice. Numai oamenii de știință ai stațiunii au ținut în fața colectiviștilor peste 50 de conferințe și lecții. Pe regiune, aproape 25.000 de colectiviști au aflat de ce nu trebuie însămînțat grîu după grîu, cînd să pună sămînța în brazdă ca să scoată produse multe, cum să îngrijească animalele.

Pînă la urmă am căzut de acord să înțelegem cuvîntul „Consultații" într-un sens mai larg. De ce să nu vorbim și despre arături și însămînțări?

Aproape că n-a fost gospodărie în care toamna trecută asigurarea la timp a grîului de sămînță să nu fie o problemă. Vreun proaspăt colectivist era căutat de președintele gospodăriei: grîul ce-l adusese nu prea mergea să fie însămînțat. Boabe sparte și neghină, multe „corpuri străine", cum spun agronomii.

— Fă bine și curăță grîul! Doar n-ai vrea să primești la treierat neghină.

Și cînd primii fulgi au început să cadă, vestind iarna, nu mai era temei de îngrijorare. Din pămîntul a 216.059 de hectare, grîul și orzul se ridicase cam de un lat de palmă. Numai tractoarele celor 33 S.M.T.-uri însămînțaseră 146.241 ha. Alte 224.367 de hectare așteptau, gata arate, venirea primăverii...

— Cît grîu ați însămînțat, tovarășe președinte? l-am întrebat pe Anton Iacob de la Cegani.

Mi-a răspuns zîmbind:

— Pe toată gospodăria, 960 de hectare!

★

De la Ostrov la Chilia Veche, de la Dăieni la Limanu, primăvara i-a pus pe oameni și mai virtos la muncă.

S-au folosit pentru munca în cîmp și „ferestrele" iernii, foarte dese în această regiune cu clima atît de capricioasă. Șiruri, șiruri, plugurile gospodăriilor au răsturnat brazda. În apropiere, tractoare, pluguri și ele pluguri sau semănători, se pierdeau în zare pe tarlalele lungi de kilometri.

În mai puțin de 10 zile au fost arate peste 65.000 de hectare și însămînțate cu orz, mazăre și floarea-soarelui alte 48.000 hectare.

Ar trebui să-i vezi pe colectiviști în toiul muncii, pentru a înțelege de ce în gospodăria colectivă munca este nu numai spornică, dar și mai frumoasă.

S-a aflat la gospodăriile din raioanele Medgidia și Fetești că unele colective din raionul Tulcea au rămas în urmă cu arăturile și însămînțările. Trebuiau ajutate. Dînd zor, folosind cu chibzuință atelajele proprii, gospodăriile colective din Basarabi, Cobadin, Valea Seacă și alte cîteva au renunțat la o parte din tractoarele S.M.T.-ului. 64 de K.D.-uri au putut fi trimise să dea ajutor colectiviștilor din raionul Tulcea.

Multe fapte mai sînt de spus. Toate însă nu pot fi cuprinse. Președintele sfatului popular din comuna Mereni, tov. Teofic Menasam, el însuși colectivist, ar fi vrut să facem o prinsoare. Că în nici o ogradă din comună nu se mai găsesc grămezi de gunoi. Ar fi pierdut. Ultimele 1.000 și ceva de tone au fost cărate pe cîmp încă înainte de începutul lunii martie. Cine pretinde că e un fapt neînsemnat, binevoiască a-și aminti că nu cu mulți ani în urmă prin partea locului, zile întregi, gunoiul, aruncat la marginea satelor, ardea.

★

Va cîștiga țărănimea colectivistă din regiunea Constanța examenul belșugului în acest prim an?

Toate semnele arată că sătenul din Gîldău întîlnit în tren avea temei să fie sigur de acest lucru.

Vor mai fi și corijenți? Poate.

Roadele unei asemenea înfăptuiri nu le poți culege, toate, în primul an. Principalul este că țăranii din prima regiune a țării cu agricultura complet colectivizată sînt hotărîți să arate că drumul pe care au apucat este singur în stare să-i scape de nevoi.

T. OPREA

La secția legumicolă a gospodăriei agricole de stat Urziceni, regiunea București, se lucrează de zor la îngrijirea răsadurilor în vederea asigurării unei bune recolte de legume.

In fotografie: specialistul bulgar Nedelco Todorof, venit la gospodărie într-un schimb de experiență, explică unei muncitoare cum se face controlul răsadurilor.

Se putea face mai mult

Experiența a dovedit că executarea lucrărilor agricole la timp depinde de temeinica pregătire și organizare a muncii și de folosirea din plin atît a forțelor de muncă cît și a timpului prielnic. Așa stînd lucrurile, o parte din gospodăriile din raionul Mizil au folosit în acest an timpul bun de lucru, făcînd arături pe locurile nearate din toamnă și însămînțînd culturile de primăvară din epoca și din urgența întîia. Colectiviștii din Găgeni, de pildă, au semănat 5 ha cu orz și 12 ha cu floarea-soarelui, cei din Boldești 10 ha cu orz, 7 ha cu floarea-soarelui și 1,5 ha cu ceapă, iar întovărășiții din Vintileanca au făcut arături pe 108 ha. Printre cei ce au însămînțat și arat pînă acum însemnate suprafețe se numără și colectiviștii din comunele Baba Ana, Vadu-Săpat, întovărășiții din Găgeni, precum și țăranii muncitori individuali din Vintileanca etc. Astfel, în raion au fost arate 488 ha și însămînțate 108 ha cu diferite culturi.

Analizînd posibilitățile existente, precum și volumul de lucrări ce trebuie efectuat în această primăvară în raionul Mizil, rezultă că s-ar fi putut face mai mult. Cu atelajele și tractoarele existente, într-o singură zi se puteau ara cel puțin 600 ha și însămînța mai mult de 500 ha.

Folosirea la maximum a tuturor posibilităților, în special în efectuarea arăturilor, se impunea și se impune cu atît mai mult cu cît au rămas aici nearate din toamnă peste 21.600 ha. Pentru executarea lucrărilor la timp și la un înalt nivel agrotehnic, este însă necesar ca fiecare ceas din timpul prielnic să fie folosit din plin. Dacă colectiviștii din satul Conduratu (președinte Dănciulea Dumitru) și membrii celor 3 întovărășiri din comuna Baba Ana nu ar fi așteptat zile mai calde, ci ar fi urmat exemplul colectiviștilor din Baba Ana, ar fi putut însămînța în bune condiții și în întregime culturile din epoca și urgența întîia pînă la venirea zilelor friguroase din martie.

Cu multă ușurință este privită în raionul Mizil și problema transportului gunoiului la cîmp. Așa se explică de ce din cantitatea de gunoi planificată a se încorpora în sol o dată cu arătura a fost transportată la cîmp abia 30 la sută, deși timp pentru această lucrare a fost destul.

O altă problemă importantă, dar neglijată în raionul Mizil, este schimbul de semințe. La baza de recepție, la gospodăria de stat Săhăteni și la unele gospodării colective se află zeci de vagoane de sămînță de soi recunoscută, destinată schimbului. Pînă la 20 martie a.c. însă au fost schimbate abia 4.200 kg de orz, ovăz și floarea-soarelui. Cît privește schimbul seminței de porumb comun cu semințe de porumb hibrid pînă în prezent nu s-a făcut nimic. Intovărășirile agricole care vor folosi pe suprafețe mari sămînța de porumb hibrid nici măcar n-au strîns la un loc porumbul destinat schimbului.

Pentru buna desfășurare a muncilor din această primăvară este necesar ca organele agricole și de stat din raionul Mizil să ia urgente măsuri ca schimbul de semințe și transportul gunoiului de grajd la cîmp să se facă în aceste zile cînd nu se pot efectua arături și însămînțări. De asemenea, trebuie să ia măsuri ca de îndată ce timpul va permite să fie folosite din plin, în fiecare ceas bun de lucru, toate forțele de care dispune raionul pentru efectuarea arăturilor și însămînțărilor.

V. CAZACU

Pe SCURT

● Avînd arată încă din toamnă întreaga suprafață destinată culturilor de primăvară și terminînd din vreme condiționarea și tratarea semințelor, membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Topolog, raionul Hîrșova, au putut începe la timp însămînțările. Cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Topolog, ei au însămînțat, pînă zilele trecute, 45 ha cu orz și 75 ha cu ovăz.

Totodată, harnicii colectiviști au transportat pe unele parcele, unde pămîntul este mai slab, peste 500 tone gunoi de grajd bine putrezit.

ION GHERMAN
corespondent

● Una din ocupațiile principale ale producătorilor agricoli din comuna Merei, raionul Buzău, este și viticultura. De aceea, odată cu celelalte munci de primăvară ei execută și lucrările în vii. Numai în cîteva zile în comună au fost dezgropate viile de pe o suprafață de peste 30 ha, executîndu-se totodată și tăierile.

Fruntași în efectuarea acestor lucrări sînt țăranii muncitori Gh. Anton, Cristache Popescu, M. Jipa, Ștefan Crăciun și alții.

PAUL DUȚA
corespondent

INSEMNĂRI
ÎNTRECERE

Brigadierul Stînciski Adalbert nu-i de găsit nicăieri. Il caută un îngrijitor de la vaci. Il caută președintele. Contabilul și magazionerul îl caută de asemenea.

Unde-i Stînciski?

— Nu l-ați văzut pe Adalbert?

Intr-un tîrziu, vicepreședintele gospodăriei, venit de la cîmp, îi anunță.

— Au trimis ăi din Catanele Vechi după el. S-a repezit pînă acolo.

...Cu ani în urmă gospodăria din Catanele cumpărase 15 vaci. O frumusețe de vaci. Unele au murit. Altele au fost tăiate ca să nu moară. In timpul acesta vacile gospodăriei din Băilești pe care le îngrijea Stînciski dădeau fiecare cîte 1800 litri de lapte pe an. Vaca Cecilia, care sta să fete dă de peste 2 ori mai mult lapte: 4500 de litri. Dacă n-ar fi fost ferma gospodăriei din Băilești pe care o vizitau cînd veneau cu treburi pe la raion, colectiviștii din Catanele n-ar mai fi cumpărat alte vaci. Ferma celor din Băilești i-a hotărît.

— Cumpărăm vaci?

Au cumpărat zece. De cum au intrat cu ele pe porțile gospodăriei — asta s-a întîmplat în iarnă — l-au chemat pe Stînciski.

— Vino să ne înveți cum să le îngrijim.

Stînciski s-a dus. Le-a întocmit rații științifice. Le-a arătat cum se masează ugerul, cum se mulg vacile, cum se hrănesc viței cu biberonul cînd sînt mici de tot, și la găleată după ce mai cresc. Dar cîte nu l-a învățat Stînciski? Le-a transmis — și aceasta nu-i de neluat în seamă — dragostea lui pentru animale.

...Seara cînd s-a întors de la Catanele, Stînciski le-a spus îngrijitorilor:

— Cei din Catanele ne cheamă la întrecere. Voi ce ziceți, ne luăm la trîntă cu ei?

După vreo trei zile cineva l-a întrebat pe Stînciski:

— Nu-i așa că nu ți-ar părea rău dacă te întrec cei din Catanele? Doar tu i-ai învățat...

— Dacă obțin 5000 de litri de lapte de la fiecare vacă nu-mi pare rău. Cu o condiție însă; eu să obțin mai mult.

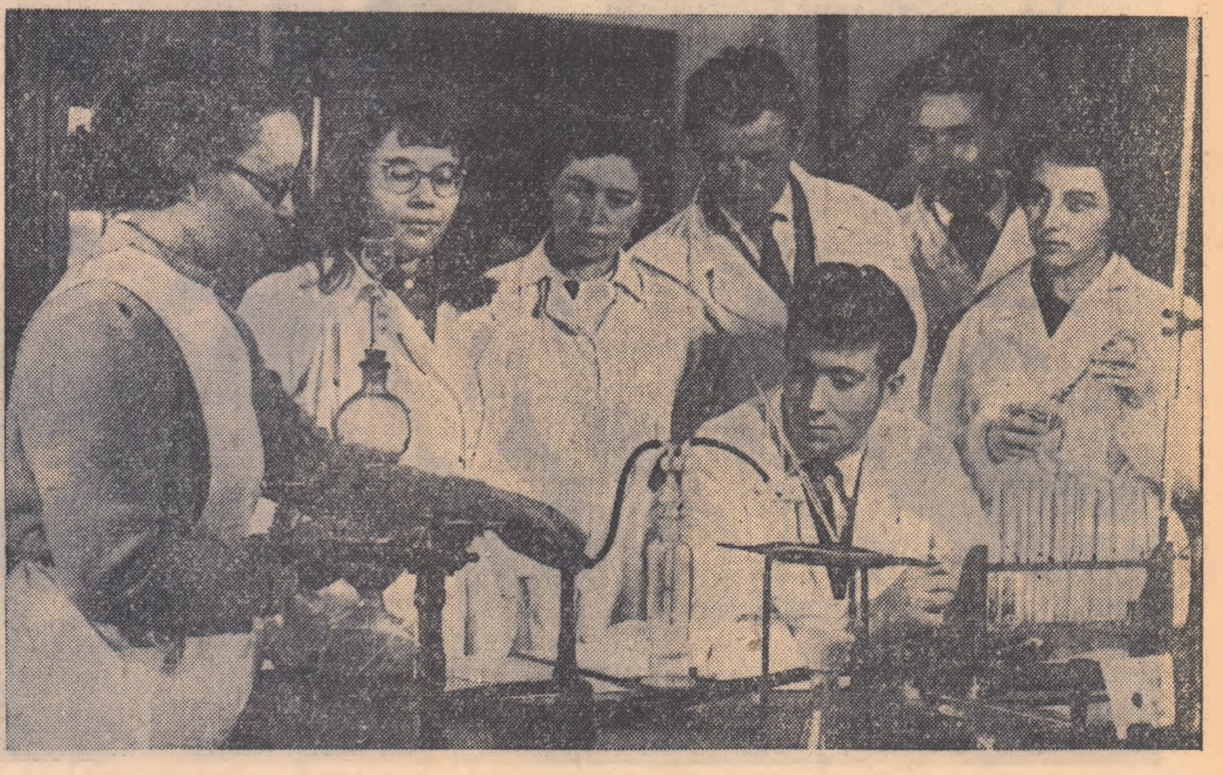
Aceasta nu înseamnă însă că dacă o să învăț între timp ceva nou n-o să le spun și lor.

Mîine—sesiune științifică la I. C. M. E. A.

Mîine 26 martie la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, va începe cea de a 5-a sesiune științifică de comunicări și referate. Comunicările și referatele vor oglindi o parte din realizările institutului, dobîndite în anul trecut. Vor fi discutate probleme privind stabilirea sistemelor de mașini în viticultură, legumicultură și pomicultură, organizarea mecanizării lucrărilor în cultura porumbului pe loturi de 100 de ha, organizarea brigăzilor complexe în G.A.S.-uri, probleme legate de mecanizarea lucrărilor de recoltare, de electrificare a agriculturii, de reparația tractoarelor și mașinilor agricole etc.

Pe lîngă cadrele de cercetare ale institutului, la sesiune vor participa profesori și cercetători de la institutele de învățămînt și de cercetare din domeniul agriculturii, ingineri mecanizatori din G.A.S. și S.M.T.-uri, directori și ingineri șefi ai uzinelor constructoare de mașini agricole, precum și președinți de gospodării colective și întovărășiri agricole.

PRINTRE VIITORII INGINERI

Un aspect dintr-unul din laboratoarele Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București. Asistenta Ioana Bălănescu lucrează cu un grup de studenți la dozarea fosforului din îngrășămintele fosfatice.

Colaborare frățească în domeniul culturii porumbului

Intre 5 și 12 martie a.c. s-au desfășurat la București lucrările grupului de lucru al țărilor participante la Consiliul de asistență economică reciprocă (C.A.E.R.) privind „Problemele obținerii celor mai productive semințe hibride de porumb și folosirea porumbului pentru scopuri alimentare și furajere".

Pentru a informa cît mai larg pe cititorii noștri asupra acestei importante consfătuiri ne-am adresat tov. ing. Octavian Feneșan, director general adjunct în M.A.S., secretarul pentru R.P.R. al Comisiei permanente C.A.E.R. de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii.

— Care a fost, pe scurt, sarcina recentei consfătuiri?

— Este știut că țările socialiste acordă o însemnătate deosebită soluționării problemei cerealelor, problemă condiționată în mare măsură de sporirea producției de porumb.

Pornind de la acest fapt, Comisia permanentă C.A.E.R. de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii a consemnat, în protocoalele adoptate în sesiunile sale anterioare, necesitatea unei activități susținute și coordonate în vederea elaborării unor recomandări menite să asigure producții mari și constante de porumb în țările membre ale C.A.E.R.

Recenta consfătuire a avut sarcina de a generaliza experiența pozitivă dobîndită în țările noastre cu privire la folosirea pe scară largă a hibrizilor și soiurilor valoroase de porumb autohtone, de a întocmi unele recomandații privind producerea de sămînță hibridă în țările care au cele mai bune condiții și folosirea cît mai rațională a porumbului în scopuri alimentare și furajere.

La consfătuire, pe lîngă delegații țării noastre, au participat reprezentanți de seamă ai științei și practicii agricole din următoarele țări prietene: R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Republica Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Ungară și U.R.S.S. Au mai fost prezenți: delegatul R.P.D. Coreene, în calitate de observator, și reprezentantul din Sofia al Secretariatului Comisiei permanente C.A.E.R. de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii.

INTERVIUL nostru cu tovarășul ing. OCTAVIAN FENEȘAN
secretarul pentru R.P.R. al Comisiei permanente C.A.E.R. de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii

— Ce rezultate s-au obținut pînă la această consfătuire în colaborarea pe linie C.A.E.R. în domeniul culturii porumbului?

— Experiența de pînă acum în îndeplinirea sarcinilor ce reveneau țărilor membre C.A.E.R. de la prima consfătuire (ce a avut loc la București în februarie 1957) a scos în evidență utilitatea colaborării. Rezultatele obținute vizează numeroase domenii și îmbracă multe aspecte. Mă voi opri în mod deosebit asupra unuia singur, și anume, asupra schimbului reciproc de sămînță de porumb din cele mai bune soiuri, linii autopolenizate și hibrizi.

De pildă, R.P.R. a trimis țărilor membre C.A.E.R. sămînță din soiurile de porumb și hibrizii între soiuri, însoțită de descrierea lor amănunțită și a condițiilor în care au fost create soiurile și hibrizii.

Totodată țara noastră a primit sămînță din numeroase soiuri și hibrizi de porumb din țările prietene. În urma datelor preliminare obținute în experimentarea semințelor primite se poate afirma că o parte din material prezintă interes pentru munca de ameliorare în țara noastră. Indeosebi se poate semnala buna comportare în condițiile țării noastre a hibrizilor dubli de porumb sovietici și maghiari: V.I.R.-42 (sovietic), M.V.-5 (maghiar) etc.

Merită să fie menționat și schimbul de metodici privind combaterea bolilor și dăunătorilor porumbului, a mostrelor de insecto-fungicide etc.

Deosebit de util s-a dovedit a fi și schimbul de informări privind folosirea porumbului în scopuri furajere ca și în legătură cu condiționarea, păstrarea și uscarea porumbului.

În ultima analiză, legătura directă, tovărășească, stabilită între oamenii de știință și specialiștii țărilor socialiste membre ale C.A.E.R. în problemele cultivării porumbului aduce rezultate constructive.

— Ați putea să ne spuneți, în cîteva cuvinte, care au fost principalele probleme dezbătute la consfătuire?

— Ordinea de zi a consfătuirii a fost destul de încărcată și pentru epuizarea ei a fost necesar să se depună din partea tuturor participanților un efort deosebit.

În ședințele plenare din dimineața și după masa primelor trei zile de

SEBASTIAN M. LEO

CONTINUARE în PAG-a 4-a

Un pas înainte pe calea chimizării agriculturii

Despre folosirea îngrășămintelor chimice în gospodăriile agricole de stat

Unul din principalele obiective — izvorît din Directivele celui de-al II-lea Congres al P.M.R. — către care și-au îndreptat în ultimii ani atenția gospodăriile de stat, este obținerea unor producții sporite la principalele culturi cerealiere, grîul și porumbul. In această privință merită să fie scoasă în evidență strădania depusă de aceste unități de a aplica în măsură din ce în ce mai mare, pe lîngă alte metode agrotehnice, și îngrășămintele chimice. Dacă vom cerceta datele statistice privitoare la dinamica utilizării îngrășămintelor chimice în gospodăriile de stat vom constata că anul trecut au fost folosite, la grîu și porumb, cu 21.744 și respectiv 18.624 tone mai multe îngrășăminte chimice decît în 1953.

Deosebit de eficace s-au dovedit îngrășămintele chimice la grîul de toamnă, aplicate atît la îngrășarea de bază cît și suplimentar în timpul perioadei de vegetație. Iată un exemplu concret: la gospodăria de stat Mînăstirea-București s-a obținut anul trecut de pe 1.072 ha o producție medie de 2.704 kg grîu la hectar, datorită și aplicării în mai mare măsură a îngrășămintelor naturale și chimice. In această unitate folosirea îngrășămintelor chimice la grîu s-a dovedit a fi nu numai eficace, ci și economică. Din totalul cheltuielilor per ha (care au fost de 1.991 lei) sumele consumate pentru îngrășămintele chimice reprezintă abia 182 lei, adică mai puțin de 10 la sută. Efectul îngrășămintelor chimice s-a făcut simțit și la gospodăriile de stat Pietroiu-Constanța (unde pe unele parcele s-au obținut în medie 3.330 kg grîu la ha), Grabăț (4.895 kg porumb boabe la ha), Variaș-Timișoara (5.031 kg porumb la ha de pe 817 ha) și altele.

Inceput promițător

Arătam la început că în ceea ce privește extinderea folosirii îngrășămintelor chimice, gospodăriile agricole de stat au făcut progrese însemnate. In aplicarea diferențiată a acestor îngrășăminte însă conducerile gospodăriilor se izbesc încă de anumite probleme pe care le ridică terenul. De ce fel și de cît îngrășămînt are nevoie pămîntul secției sau gospodăriei? Cînd trebuie administrat îngrășămîntul? Este sau nu economică folosirea unui îngrășămînt chimic sau a altuia? Și așa mai departe.

La aceste întrebări cu greu se poate da un răspuns precis, care să cuprindă date cît mai legate de condițiile locale specifice, fiindcă cele cîteva stațiuni experimentale I.C.A.R. care urmăresc această problemă nu pot să îmbrace în totalitatea lor condițiile de sol și de climă atît de variate în țara noastră. Abia în timpul din urmă, prin crearea Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, s-a luat mai serios în studiu problema folosirii îngrășămintelor chimice la porumb.

Așa stînd lucrurile, s-a simțit nevoia înființării în gospodăriile de stat a unor cîmpuri și loturi experimentale unde să se urmărească eficiența diferitelor metode agrotehnice, printre care și modul de întrebuințare a îngrășămintelor chimice, în condițiile pedoclimatice caracteristice fiecărei gospodării. Unele unități au dat atenția cuvenită acestei acțiuni, obținînd rezultate din cele mai interesante. Așa, de pildă, la gospodăria de stat Segarcea-Craiova a fost organizat anul trecut un cîmp experimental cu nouă variante, unde s-a urmărit efectul îngrășămintelor chimice la porumbul semănat la diferite distanțe. S-a constatat că în condițiile pedoclimatice ale gospodăriei au fost obținute recolte sporite și în cazul cînd densitatea plantelor la unitate de suprafață a fost mare. Iată deci că nu peste tot se adeverește proverbul bătrînesc care spune că: „rarul umple carul".

Rezultate valoroase a obținut și gospodăria de stat Pietroiu-Constanța pe lotul experimental unde s-a urmărit stabilirea celei mai potrivite doze de îngrășăminte chimice ce trebuie aplicate la grîul de toamnă. Loturi și cîmpuri experimentale bine organizate au avut și gospodăriile de stat Urleasca-Galați, Variaș-Timișoara, Ivănești-București și altele.

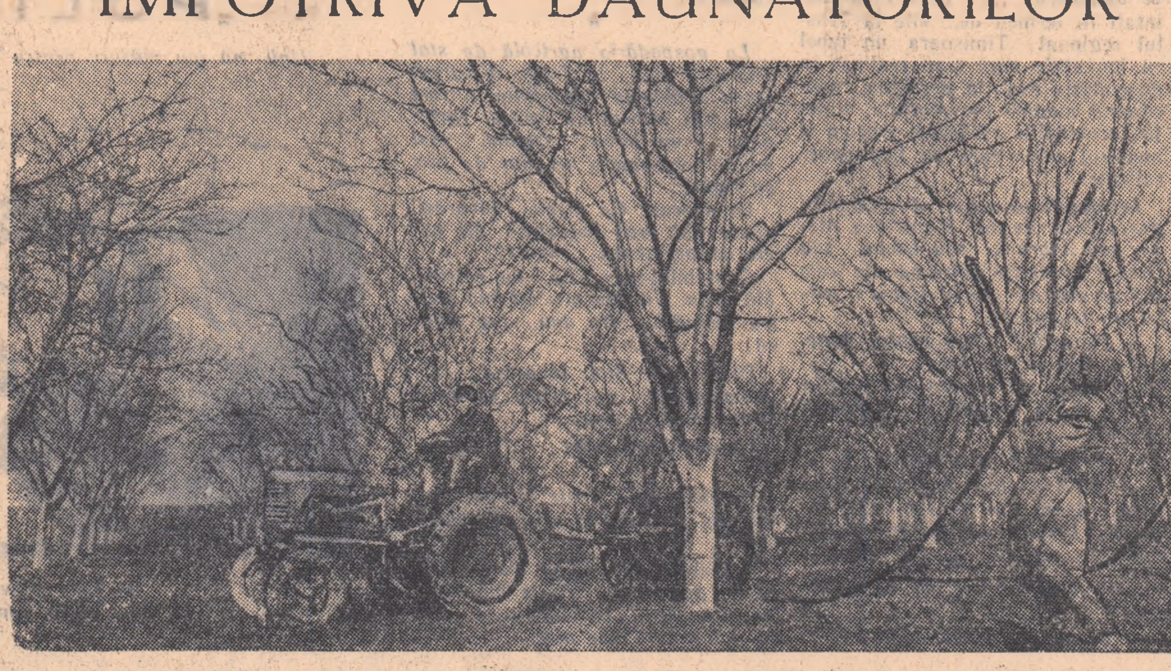
O parte din aceste experiențe au fost direct îndrumate de punctele de sprijin ale institutului pentru cultura porumbului, creîndu-se astfel o legătură mai strînsă între cercetători și practicieni. In felul acesta s-a putut ajunge la o serie întreagă de rezultate foarte prețioase mai ales în ceea ce privește aplicarea îngrășămintelor chimice la porumbul dublu hibrid, cultură care a căpătat o răspîndire tot mai mare în agricultura țării noastre.

Deși numai după un an de activitate, diferitele stațiuni experimentale ale Institutului pentru cultura porumbului (Săftica - București, Șimnicu - Craiova, Ciala-Timișoara, Turda-Cluj și Podul

Ing. N. FLORIAN

CONTINUARE în PAG-a 4-a

ÎMPOTRIVA DĂUNĂTORILOR

Primăvara livada are nevoie de o îngrijire specială. De aceea, stropitul pomilor împotriva dăunătorilor se face cu multă atenție și în gospodăria agricolă de stat Mogoșoaia din regiunea București.

LA O ORA DE CURS

La şcoala comunală de 7 ani, din Apa, raionul Satu Mare elevii ascultă cu multă atenţie explicaţiile învăţătoarei Elisabeta Mărieş.

Răspundem la întrebările cititorilor

ADUNĂRILE GENERALE POT HOTĂRÎ

Tovarăşul Gheorghe Bucur, instructor cu organizarea sectorului cooperatist la sfatul popular al raionului Lipova, ne întreabă: „Este bine ca grăjdarii să aibă 2 zile-muncă de cal pe lună, iar conductorii de atelaje să primească, tot pentru îngrijire, cîte 3 zile-muncă lunar pe cap de animal". Tovarăşul Bucur ne atrage atenţia că zilele-muncă au fost fixate astfel potrivit Hotărîrii nr. 141.

Hotărîrea 141 recomandă pentru orice lucrare anumite norme. Acestea au fost fixate în 1953 cînd gospodăriile colective mai erau încă la începutul activităţii lor. Era nevoie atunci de fixarea precisă a normelor pentru a se preîntîmpina eventualele greşeli. Hotărîrea nu putea prevede fiecare condiţie locală concretă. De aceea, gospodăriile colective au fost îndrumate ca mai tîrziu, după ce capătă experienţă, să se orienteze după Hotărîrea nr. 141 fixînd însă norme potrivit nevoilor lor reale, în jurul celor indicate. Acum se lucrează la completarea hotărîrii nr. 141 în sensul lărgirii atribuţiilor pe care o au adunările generale de a fixa normele.

Revenind la întrebarea pusă, noi considerăm, fără a cunoaşte prea bine specificul gospodăriilor din raionul Lipova, că este just ca un îngrijitor de cai să primească lunar 2 zile-muncă pentru cap de animal. Dacă un grăjdar are în primire, să zicem, 15 cai, el primeşte pe lună 30 de zile-muncă. Şi le primeşte în fiecare lună a anului, ceea ce nu se întîmplă cu conductorii de atelaje.

Este recomandabil ca la repartizarea pe luni a numărului de zile-muncă necesare pentru îngrijirea cailor să se ţină seama şi de timpul cît stau caii în grajd. Drept e ca iarna îngrijitorii animalelor de tracţiune să primească mai multe zile-muncă decît în timpul verii, cînd caii sînt folosiţi aproape zilnic cîte 10 ore în cîmp şi pentru îngrijirea lor primesc zile-muncă şi conductorii de atelaje. In afară de aceasta iarna munca e mai grea.

Insfîrşit e bine de spus că în privinţa fixării normelor rolul hotărîtor îl are adunarea generală.

★

Mai mulţi colectivişti din regiunile Craiova şi Baia Mare ne întreabă dacă nu-i obligatorie alegerea brigadierilor de către adunările generale.

Ca răspuns la această întrebare cităm din statut: „Art. 36, Brigadierii şi şefii de ferme zootehnice se numesc de către consiliul de conducere şi sînt confirmaţi de adunarea generală pe termen de cel puţin 2 ani". După cum se vede şi aici rolul adunării generale este hotărîtor. Ea poate infirma numirea unui brigadier necorespunzător. Intrucît adunarea generală confirmă numirea, este de la sine înţeles că tot ea confirmă şi înlăturarea unui colectivist din munca de brigadier.

Printre artiştii amatori din regiunea Timişoara

Timişoara este un oraş mare, cu o viaţă artistică şi culturală bogată, temeinicită de o tradiţie viguroasă, realistă, iar timişorenii sînt crescuţi în spiritul respectului pentru frumuseţile ce se adresează minţii şi inimii. De aceea ei sînt şi exigenţi, vor spectacole educative, cu un bogat conţinut de idei şi într-o interpretare corespunzătoare, fără stridenţe şi vulgarizări.

Astfel, faza regională a întrecerii formaţiilor artistice de amatori din ramura agro-silvică organizată de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură s-a desfăşurat din primul moment sub semnul discernămîntului adînc, competent, pentru a alege pe cei mai bine pregătiţi, demni să reprezinte regiunea Timişoara în etapa republicană.

Timp de 3 zile, 10, 11 şi 16 martie, Casa de Cultură a Studenţilor timişoreni a fost locul de întîlnire a 33 de formaţii artistice de amatori, care obţinuseră în faza raională dreptul de a concura într-o etapă superioară. Şi fiecare dintre aceste formaţii a arătat lucruri bune, deosebite, care s-au fixat în memoria celor care au urmărit spectacolele, au declanşat ropote de aplauze, determinînd în acelaşi timp şi clasificarea lor în scara valorilor.

Spectatorii care au umplut pînă la refuz sala de concurs au putut să urmărească timp de trei zile evoluţii dintre cele mai reuşite. Astfel, corul gospodăriei de stat din Buziaş, cîştigătorul locului întîi (dirijor Perian Mihai), a impresionat prin ţinuta sa interpretativă, prin siguranţă şi armonie. Celelalte cinci coruri care au luat parte la concurs trebuie să înveţe cu înţelegere din experienţa acestui colectiv valoros.

La formaţiile orchestrale primul loc a fost ocupat de orchestra gospodăriei de stat Recaş (dirijor Peter Focht).

Tot pe primul loc s-au situat brigada de agitaţie a gospodăriei de stat Giarmata, echipele de dansuri ale Ocolului Silvic Lugoj şi gospodăriei de stat Aradul Nou, solista vocală Rămneanţu Iuliana şi soliştii instrumentali Rămneanţu Simion (taragot) de la gospodăria de stat Buziaş şi Hun Francisc (acordeon) de la gospodăria de stat Aradul Nou, la duete soţii Naliatov de la Aradul Nou, iar la recitări tînăra Ciulic Aurora de la gospodăria de stat Buziaş.

La un nivel destul de ridicat s-a desfăşurat întrecerea dintre cele cinci formaţii de teatru. Locul I a fost ocupat de experimentata formaţie a Direcţiei Silviculturii (cu piesa „Doctor în filozofie" în patru acte de B. Nuşici) şi de echipa Direcţiei zonale (cu piesa „Ion Anapoda" de G. M. Zamfirescu).

Spaţiul nu ne îngăduie nici de astădată să intrăm în amănunte. Nu putem însă încheia fără a sublinia talentul excepţional al tinerei recitatoare Ciulic Aurora, interpretarea superioară a lui Ispas Constantin şi Ella Wonner în piesa „Doctor în filozofie", naturaleţea şi posibilităţile reale ale interpretelor din piesa „Ion Anapoda", textele variate şi de o certă actualitate ale brigăzii de agitaţie de la Giarmata, strădania încununată de succes a pădurarilor de la Ocolul Silvic Lugoj, care s-au pregătit la dansuri fără instructor şi care drept partenere de joc şi-au adus propriile fiice şi soţii.

La Timişoara, ca şi în celelalte colţuri ale ţării, am asistat la o concludentă trecere în revistă a minunatelor calităţi care sălăşluiesc în miile noastre de artişti amatori, am admirat un excepţional efort colectiv. Instructorul de teatru George Baniciu — evidenţiat pentru munca deosebită depusă în cadrul acestui concurs — ne vorbea de repetiţii care durau pînă la miezul nopţii şi care reîncepeau cu aceeaşi neobosită consecvenţă la orele 5 dimineaţa. În acest minunat efort colectiv s-au întîlnit recitatoarea Ciulic Aurora în vîrstă de 17 ani, care a venit la concurs împreună cu părinţii săi corişti în corul gospodăriei de stat Buziaş, şi... actriţa funcţionară Rozalia Carpăn, care a păşit pragul celui de-al 58-lea an. Le-a unit dragostea pentru artă.

Şi totuşi nu putem încheia fără a aprecia eforturile deosebite ale comisiei întrecerii, din care au făcut parte personalităţi ale vieţii artistice timişorene, maestrul Constantin Georgescu, prim director de scenă la Opera de Stat din Timişoara, compozitorul profesor Nic. Ursu şi alţii.

LUCIAN CURSARU

Ştiaţi că...

...în urma cercetărilor efectuate în 1600 de puncte ale U.R.S.S. au fost puse în evidenţă 90 de noi soiuri preţioase de plante agricole cu o înaltă productivitate? Printre culturile încercate există soiuri de grîu de toamnă şi primăvară, de bumbac, de in pentru ulei, 28 de soiuri de legume şi 17 soiuri de culturi furajere, precum şi un mare număr de plante subtropicale.

...la sfîrşitul anului 1957 numărul cooperativelor agricole de producţie din R. P. Ungară se ridicase la 2.607, adică cu aproximativ 1000 mai multe decît în 1956?

...proiectanţii bieloruşi lucrează la realizarea unui tractor universal? Noul tip de tractor va putea fi folosit nu numai în agricultură, ci şi la lucrările de îmbunătăţiri funciare, în construcţii, va avea o putere de 65—70 C.P. şi un consum specific redus de combustibil.

...în R.P. Ungară a fost perfecţionată o maşină de scris şi cules tipografică care va constitui un punct de cotitură în evoluţia tipografiei? Intrucît aspectul textului scris la această maşină este asemănător cu un text imprimat, el poate fi reprodus pe cale fotografică după care se transpune pe o placă Ofset. Astfel, nu va mai fi nevoie de maşinile de cules, de plumb etc. Imprimarea devine mai uşoară, mai ieftină şi mai rapidă.

...în oraşul Loian a fost terminată construcţia primei uzine constructoare de tractoare din China?

...în R. Cehoslovacă se află în fază de încercare, în momentul de faţă, prototipul unui aparat care înlocuieşte inima şi plămînii?

O iniţiativă bună

Direcţia propagandei şi presei din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a luat iniţiativa de a se tipări în broşuri — la nivel tehnic mediu — rezultatele deosebite obţinute şi recomandate pentru a fi introduse în practică de institutele de cercetări ştiinţifice din ţara noastră.

Vor fi tipărite printre altele lucrările: „Rezultate obţinute de I.C.A.R. — sectorul agricol", „Rezultate din sectorul horti-viticol", „Metode noi pentru ridicarea productivităţii creşterii animalelor", „Experienţe cu porumbul dublu hibrid" etc.

Broşurile vor apare în tiraje de 3.000—6.000 exemplare şi vor fi difuzate gratuit direct secţiilor agricole regionale şi raionale, comitetelor regionale şi raionale de partid, gospodăriilor agricole de stat, S.M.T.-urilor, gospodăriilor colective, şcolilor agricole, staţiunilor experimentale ale institutelor de cercetări ştiinţifice etc.

Juncanii lui GRIGORE ZAHARIA

— Şi aşa, Grigore contractaşi boii?

— I-am contractat, vecine. Ii ţin două-trei luni pe hrană bună, şi-i dau. Vreau să-mi cumpăr altii mai tineri, mai uşori la treabă, să răstorn Măgura cu ei, zise fălos Grigore Zaharia.

Omul avea într-adevăr doi boi mari, dar cam greoi, şi gîndindu-se că valorificîndu-i la ORACA poate lua preţ bun pe ei, i-a contractat. Din ziua aceea nu i-a mai pus la jug şi nu i-a mai scos din grajd decît să-i plimbe şi să-i ducă la adăpat.

Supărată, lelea Anuţa nici nu mai da pe la grajd. Ii erau tare dragi boii şi nu se putea împăca cu gîndul că Joian şi Duman n-or să mai fie acolo, în ograda lor.

A căutat el, Grigore Zaharia, s-o îmbune, dar n-a fost chip. Supărat, mormăia:

— Of, dacă nu iscăleam contractul, mai era cum era, dar aşa, ce să fac? Mai mare ruşinea. Am iscălit îi dau. Şi vreau să nu fie alţi boi mai graşi ca ai mei cînd i-oi duce la Berteşti la bază.

Puşi pe hrană bună, ţesălaţi şi adăpaţi la vreme, boii lui Zaharia s-au îngrăşat şi au făcut spinările cît maturile. O săptămînă s-a codit Grigore Zaharia pînă să plece cu ei la drum. Ii era teamă că vor cădea pe gheaţă. Dar, pînă la urmă s-a hotărît.

Era pe la sfîrşitul lui decembrie, acum doi ani. Incepuse să fulguiască mărunt. Intinderile erau învelite într-o spumă subţire de zăpadă. Grigore Zaharia se întorcea acasă de la baza din Berteşti. Venea încet, aducînd de frînghie două slăbături de juncani, de-ţi venea să le plîngi de milă. Din urmă l-a ajuns Gogu Matei. Om acru la sufletul lui, „Maţe Pestriţe" aşa-i spun oamenii din sat, pentru că Matei toată viaţa s-a ţinut numai de gembăşii. Cînd văzu juncanii lui Grigore, „Maţe Pestriţe" opri căruţa lîngă el şi zise rîzînd:

— Urcă-i colo, în căruţă, măi Grigore, că singuri tot nu se mai pot tîrî pînă la Dumbrava. Sau, dacă vrei ţi-o trimit înainte pe Anuţa, să-ţi ajute să-i aduci acasă...

Văzînd că Grigore Zaharia nu-l ia în seamă, Gogu Matei vorbi ca un om grijuliu:

— Măi Grigore, eu te credeam om cu scaun la cap. Cum ai dat tu coşcogeamite boi şi te-ai ales cu pieile astea cu suflet? Te-ai luat după gura doctorului Zamfir. Cine ştie ce folos trage el din asta?

Grigore Zaharia se uită la Matei ponciş. Vorbele despre juncani nu-l supărară, dar cele cu două înţelesuri despre doctorul veterinar din Berteşti l-au cătrănit foc. Grigore Zaharia era bun prieten cu doctorul din Berteşti şi el îl îndemnase să cumpere cei doi juncani slabi, spunîndu-i că-s tineri şi sănătoşi, şi că dacă îi va îngriji şi hrăni bine, n-are să se căiască.

Grigore l-a ascultat. Pe boii cei mari luase bani buni, iar pe juncani nu dăduse cine ştie ce. Un gînd însă îl frămînta. Ce-o să zică Anuţa cînd l-o vedea intrînd cu arătările acelea în ogradă? Tot drumul pînă în sat, la asta s-a gîndit. Şi ori cît a mers de încet, cu gîndul să intre în sat pe înserat, a intrat tot pe lumină. Anuţa îl aştepta în poartă. Bărbatul a simţit că-i ard obrajii şi urechile, dar femeia îl întîmpină voioasă. Se uită lung la juncani, clătinînd capul, uimită, apoi zise:

— Ştiam c-ai cumpărat juncanii; le-am pus aşternut curat şi le-am pregătit de mîncare, cum făceai tu pentru boii cei mari.

Grigore o privi uluit.

— A trecut Gogu Matei spre casă şi mi-a spus c-ai cumpărat doi juncani ca doi pepeni. Văzînd că mă bucur, „Maţe Pestriţe" a rîs şi mi-a spus c-ai luat două mortăciuni. Dar eu l-am înfruntat spunîndu-i că din boi buni toţi nepricepuţii fac mortăciuni, dar din mortăciuni numai oamenii vrednici fac boi buni.

Pe Grigore vorbele astea l-au încălzit. In casă, el fluieră încetişor un cîntec. Anuţa pricepu că bărbatul e mulţumit de treaba ce făcuse la tîrg. „Dacă făcea tîrg păgubos, nu mai fluiera Grigore" se gîndea Anuţa, punînd masa. Un timp tăcu, dar îndoiala tot o scormonea. Pe departe aduse iar vorba despre ce-i spusese Gogu Matei. Grigore zîmbi, rămase o clipă cu creionul ridicat de pe hîrtia pe care făcea nişte socoteli:

— Tîrg păgubos? zise el rîzînd. Dacă vrea să vadă tîrg păgubos să vie colea, să-l bag cu nasul în chimir.

Zicînd vorbele astea Grigore Zamfir numără pe masă 73 de hîrtii de cîte o sută. Anuţa rămase cu ochii holbaţi, mirată de atîţia bani.

— Ii vezi, Anuţo? 7.300 lei şi juncanii de-a basca. Aista-i tîrg păgubos? Vorbesc eu cu „Maţe Pestriţe". Acum m-am gîndit să ne cumpărăm şi o vacă bună cu lapte. Pe asta care o avem, o contractez chiar mîine, că doar nu-s prost s-o slugăresc pentru 3 litri de lapte pe zi. O îngraş, Anuţo, şi-o fac bani. ORACA să trăiască, mai zise el, rîzînd, şi se aşeză la masă.

După vreo trei-patru luni de la întîmplarea asta, Gogu Matei îl întîlni pe Grigore Zaharia, mergînd fluierînd pe lîngă un car încărcat cu piatră.

Gogu privi lung boii din jug şi zise mirat:

— Aiştea-s juncanii de la Berteşti, Grigore?

— Aistea-s, Gogule.

— Măi, omule, eşti dracul gol. Dacă din arătările acelea ai făcut tu aşa mîndreţe de boi, eşti de laudă, dar n-ar strica să mă lauzi şi tu pe mine, zise „Maţe Pestriţe".

— De ce? făcu mirat Grigore.

— Am contractat şi eu boii la ORACA; vreau să-mi cumpăr alţii mai tineri, ca tine.

— N-ai făcut rău, numai să nu uiţi un lucru măi Gogule. ORACA nu cumpără la ochi, ci la cîntar, iar bascula nu-i chip s-o păcăleşti.

Apoi, el plecă bucuros că-i plătise lui Gogu Matei vorbele poncişe pe care acesta i le spusese în ziua aceea cînd venea de la Berteşti cu juncanii de frînghie.

ION TERBESCU

In sprijinul tractoriştilor

Pentru a veni în ajutorul tractoriştilor Trustul Gostat Bucureşti a iniţiat de curînd alcătuirea unui **carnet**, ce urmează a fi distribuit fiecărui mecanizator din gospodăriile de stat ale acestei regiuni. In prima parte, carnetul cuprinde o convenţie încheiată între conducerea gospodăriei respective şi tractorist prin care gospodăria îşi ia angajamentul să dea oricînd e nevoie asistenţă tehnică pentru repararea la timp a utilajului, iar tractoristul se obligă să respecte cu stricteţe disciplina în muncă, să realizeze normele zilnice, să execute cu grijă întreţinerea maşinilor şi stocarea lor etc.

Intr-o altă pagină a **carnetului** este specificat inventarul pe care-l primeşte tractoristul o dată cu tractorul.

Atrage în mod deosebit atenţia specificarea menţionată într-una din primele pagini ale carnetului, că indicii de consum per hantru sînt trecuţi în cifre maxime şi nu se admit depăşiri.

Tot atît de important este şi faptul că în carnet este precizat planul de producţie zilnic, trimestrial şi anual al tractorului respectiv. Spre sfîrşitul carnetului sînt trecuţi coeficienţii de transformare a lucrărilor **în hantri.**

Insfîrşit, carnetul cuprinde o serie de norme pentru protecţia muncii.

Fără îndoială, **carnetul tractoristului,** în forma de mai sus, va fi primit cu bucurie de către mecanizatori. Ar fi de dorit ca această valoroasă iniţiativă să fie urmată şi de celelalte trusturi gostat din ţară.

I. DRINCU

E bine să ştim

DESPRE CREŞTEREA IEPURILOR DE CASA

In creşterea iepurilor de casă o mare importanţă o are achiziţionarea şi alegerea materialului pentru prăsilă.

Iepurii cu defecte de conformaţie nu sînt buni pentru prăsilă, fiindcă defectele pot fi moştenite şi de urmaşi.

Dintre rasele economice de iepuri pentru carne recomandăm „Belgianul uriaş" şi „Alb mare", iar pentru blănuri „Cincila". Iepurii din rasa „Belgianul uriaş" nu sînt prea pretenţioşi la îngrijit, suportă atît frigul cît şi căldurile, se îngraşă uşor şi dau o carne gustoasă.

Numărul permanent de iepuri de rasă din crescătorie e bine să fie de 150—200 de capete, întrucît, în acest caz, creşterea, îngrijirea şi supravegherea lor este mult mai uşoară. Iepurii din rasa „Belgianul uriaş" se înmulţesc în medie de 4 ori pe an, dînd cîte 4—7 iepuraşi la fiecare fătare.

La vîrsta de 8 luni (femelele) şi respectiv la 1 an (masculii), iepurii ating greutatea corporală de 5—7 kg. Iepurii din rasa „Belgianul uriaş" care au corpul mai mare au nevoie de coteţe mai mari şi de o hrănire mai abundentă. Rasa „Alb mare", în afară de faptul că produce o carne abundentă şi gustoasă, dă o pielicică foarte mult apreciată în comerţ. De asemenea, blăniţa ce se obţine de la iepurele „Cincila" are un aspect foatre atrăgător.

Un alt element ce trebuie avut în vedere la înfiinţarea unei crescătorii de iepuri este alegerea terenului. La rasele de iepuri care se cresc pentru carne, ori pentru blană, terenul ales pentru creştere nu joacă în general un rol important. Pentru iepurii „Angora" însă locul destinat viitoarei crescătorii trebuie să fie ferit de călduri prea mari şi de curenţi de aer prea frecvenţi.

Asigurarea succesului, atît în ce priveşte creşterea iepurilor de casă, cît şi randamentul de lînă al iepurilor „Angora", este foarte strîns legată şi de hrănirea în mod raţional a acestor animale. Rentabilitatea crescătoriei depinde în bună măsură de metodele de furajare folosite.

Din cele de mai sus rezultă că creşterea iepurilor de casă este indicată numai în acele locuri unde în afara nutreţurilor concentrate (ovăzul, orzul, porumbul etc.) restul furajelor se găsesc în gospodărie. Intr-o gospodărie care dispune de fînuri, de lucernă, trifoi, verdeţuri, plante aromatice (urzica, pălămida, muşeţelul, chimionul etc), de frunzele diferiţilor arbuşti şi arbori, ca fag, salcie, salcîm, tei etc., întreţinerea iepurilor de casă este foarte economică.

Iepurii mănîncă cu poftă tot felul de zarzavaturi ca: varză, varză furajeră, spanac, salată, cartofi, sfeclă, morcovi, pătrunjel etc. De aceea este bine ca amplasarea crescătoriilor să fie făcută în mediul rural sau în oraşe acolo unde sînt grădini.

Dr. FRANCISC KAPPEL

NOTĂ: După apariţia primului articol despre creşterea iepurilor de casă am primit la redacţie scrisori din partea mai multor cititori ai ziarului nostru, care ne cer să le arătăm de unde se pot procura iepuri de casă.

Iepuri pentru carne se pot cumpăra de la gospodăria agricolă colectivă „Dudeşti-Cioplea" din Bucureşti, str. Cîmpului nr 2, raionul T. Vladimirescu. Preţul unui iepure este de 50 de lei. Se mai pot procura şi de la gospodăria agricolă de stat Dilga din regiunea Bucureşti. In ultimul caz este necesar a se obţine în prealabil repartiţie de la Trustul Regional Gostat Bucureşti, b-dul Magheru nr. 30, etaj VI.

NOTE şi comentarii

Mai multă grijă podgoriei Aradului

Mîsca se numără printre comunele bine cunoscute din podgoria Aradului. Dezvoltarea sectorului pomi-viticol din raza acestei comune prezintă un mare interes pentru producătorii agricoli, cît şi pentru economia naţională a ţării noastre.

De aceea este deosebit de regretabilă atitudinea unor proprietari de terenuri din podgorie, care nu acordă grija necesară viilor şi livezilor. Mai mult, unii proprietari, ca, de exemplu, Gh. Debeleac, au trecut la scoaterea viei de pe terenuri potrivite acestei culturi, semănînd în schimb plante furajere.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal Mîsca are datoria să lămurească pe toţi ţăranii muncitori că asemenea acţiuni dăunează dezvoltării preţioaselor culturi pomi-viticole din podgoria Aradului, iar în cazurile în care se constată că este vorba de rea credinţă să treacă la luarea măsurilor ce se impun.

Ce zice nevasta, face şi el

Nicolae Dascălu, directorul gospodăriei agricole de stat Galicea, e un om original. Are „metodele" lui de conducere. Ce zice nevasta, aia face. Nu vrea nici în ruptul capului s-o jignească. De aceea, în calitate de director, el nu conduce gospodăria după normele stabilite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, ci după toanele nevestii, care fiind cam certăreaţă din fire caută să-l influenţeze în relaţiile pe care le are cu oamenii. Vrea nevastă-sa să pună pe tehnicianul apicultor, pe care nu-l prea poate suferi, la văruitul şi demolatul unor acareturi, directorul o face. Vrea ca unii tractorişti să încarce şi să descarce bălegar, deşi aceştia au alte treburi, directorul nu rezistă în faţa acestei propuneri. Dacă şefii de secţii intervin şi-au găsit beleaua: le desface contractul de muncă. Aşa a păţit şeful de secţie Iulian Rotaru care a luat atitudine împotriva acestor „metode" ale directorului, cerînd totodată ca muncitorilor să li se creeze condiţii omeneşti de muncă şi de trai. Numărul celor care au fost daţi afară este mare şi cuprinde toate sectoarele de activitate ale gospodăriei: tîmplari, tractorişti, fierari, contabili şi brigadieri. N i m e n i dintre acela care s-au ridicat împotriva „metodelor" folosite de director n-a scăpat.

Oare cît timp va mai tolera Trustul regional Gostat Piteşti metodele de comandă ale directorului Nicolae Dascălu?

Aşteptăm răspuns.

SATIRĂ şi UMOR

TELEGRAME

Sînt telegrame şi telegrame. Unele ţi le aduce poştaşul acasă, frumos împăturite. Semnezi într-o condică de primire şi le deschizi cu înfrigurare. Pot spune că n-am văzut oameni care să arunce o telegramă, undeva pe birou sau într-o poşetă, înainte de a o citi. Telegramele nu suportă un asemenea tratament. Ele trezesc brusc curiozitatea şi înviorează mişcările la cel mai înalt grad. La Trustul Gostat cele mai multe telegrame sînt telefonate şi nu ştiu dacă cineva are vreo obiecţie împotriva acestui procedeu. Din păcate însă unele din ele dau mare bătaie de cap. Am putut să constat personal.

Inchipuiţi-vă o funcţionară de la Trust care, după ce a obţinut comanda telefonică, începe să dicteze bunăoară: „Vă rugăm să înaintaţi în termen de... zile la Trustul regional Timişoara un tabel cu inovaţiile care s-au realizat în gospodăria dvs., în perioada... specificînd numele inovatorului, funcţia, economiile realizate, precum şi numărul celor care au fost generalizate"

Inchipuiţi-vă acum că directorul gospodăriei de stat Sînnicolau Mare, sau Zăbrani, sau Uivar, sau Grabăţ primeşte într-una din cele 365 de zile ale anului trecut o astfel de telegramă.

— Inovaţii? Nu-i pentru mine, daţi-o inginerului şef.

Inginerul şef a consultat puţin textul şi l-a chemat pe inginerul mecanic:

— Avem noi ceva inovaţii?

— Noi? Naiba mai ştie. N-aş crede. Astea cer muncă, plan tematic... Dosare, Procese-verbale... Calcule... Bătaie de cap. Trebuie să te ocupi de ele ca de o femeie!

— Şi nu s-a ocupat nimeni?

— Nimeni.

— Totuşi... Poate pe la atelierul mecanic o fi avînd cineva vreo schiţă, vreo idee...

— N-au, tovarăşe inginer. Oamenii noştri îşi văd de treabă. Nu ne dau ei asemenea complicaţii.

— Dar ce facem? Ce răspundem?

— Dacă-mi permiteţi eu aş răspunde cam aşa: In gospodăria noastră nu este înfiinţat colectivul de inovaţii şi din această cauză nu avem evidenţa lor. Arătăm că am ţinut şedinţe cu această problemă şi gata.

— Şi dacă întreabă cineva de ce n-am înfiinţat pînă acum colectivul de inovaţii?

— Fiţi liniştit. Nu ne întreabă nimeni. Iar dacă ne întreabă... pînă răspundem noi... se închide concursul.

★

La gospodăria agricolă de stat Tolvădia sau la Tudor Vladimirescu problema inovaţiilor a fost discutată într-un alt cadru. Inchipuiţi-vă un birou, scaune, mai multe persoane şi un nor de fum de ţigări.

Directorul: *Ce ziceţi, tovarăşi, avem noi vreo inovaţie? Aţi auzit de asemenea... cazuri?*

Contabilul-şef: *Eu nu plătesc. Mă opun. Nu dau nici un ban pentru inovaţii... Nu dau... (se sufocă).*

Directorul: *Stai, tovarăşe... Ce naiba, parcă noi zicem să dai? Discutăm doar aşa...*

Inginerul-mecanic: *...In general.*

Inginerul-şef: *Poate nici n-avem inovaţii. Cine naiba ştie de soarta lor?*

Contabilul şef: *Chiar dacă avem eu nu dau bani. Nu le plătesc... (respiră greu, convulsionat). Eu nu dau... Mai bine mor...*

Inginerul şef: *Cum să mori, omule? Pentru atîta lucru? Prea te pierzi cu firea, zău, pentru orice fleac.*

Directorul: *Ia uitaţi-vă şi dumneavoastră la ce-s bune discuţiile astea despre inovaţii. Moare omul în şedinţă...*

Inginerul şef: *Totuşi ce răspundem, tovarăşe director?*

Directorul. *Scurt. Cam aşa: „Nu avem asemenea cazuri". Şi acum tovarăşi să trecem la problemele noastre. Nu-i aşa că vă simţiţi mai bine, tovarăşe contabil şef? Păi se poate, omule, să ne bagi în sperieţi? Şi pentru ce?*

LUCIAN DRAJNA

Epigrame

In pragul primăverii, cooperativa sătească din Budeşti, raionul Sighet, nu este aprovizionată cu uneltele agricole şi piesele de schimb necesare.

Nu-s, e drept, aicea sape,
Nu-s semănători şi grape,
Nu sînt pluguri şi brăzdare,
In schimb este... nepăsare.

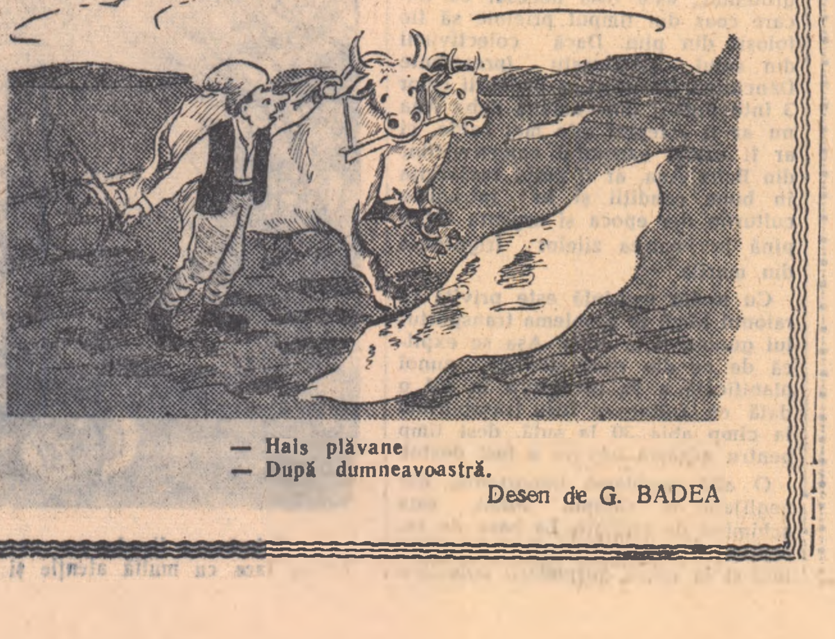
La unele cooperative săteşti, gestionarii nu se îngrijesc să aducă la timp petrol în magazine.

Işi zic ţăranii cu necaz
C-ar fi şi-n sat la dînşii gaz,
La îndemîna tuturor,
De nu l-ar „arde" dumnealor...

I. B.

„POLITEŢE"

Unii nu iau măsuri pentru scurgerea băltoacelor de pe ogoare.

— Hais plăvane
— După dumneavoastră.

Desen de G. BADEA

Inceputuri

Proprietarii între gospodarii din Balșa a fost la început o simplă înțelegere. „Ne strîngem pășunile la un loc, iar oile să fie păzite ziua de un cioban". Încolo nimic. S-a format astfel o asociație zootehnică. La început în asociație au fost douăzeci și cinci de inși, cu 150 de oi. Prin 1956 numărul membrilor asociației s-a ridicat la nouăzeci. Convenabil în această formă de cooperare nu era decît faptul că oamenii scăpau de grija ca fiecare să păstorească 7—8 oi.

Intr-una din zile s-a pus în discuția adunării generale problema ca întreaga îngrijire a oilor să fie făcută în comun, iar împărțirea veniturilor să se facă după numărul de oi care-l are fiecare și după zilele-muncă efectuate. Nu toți au fost de acord cu această propunere. Li se părea că oile nu mai sînt ale lor. Văzînd că acest lucru nu se poate, consiliul de conducere vine cu o altă propunere și anume: „Să facem un împrumut la Banca agricolă din care să se cumpere oi". Această variantă a fost îngrijite în comun. S-au învoit 40 de oameni, au făcut împrumutul și au cumpărat 150 de oi. Veniturile oilor cumpărate se împărțeau după zile-muncă și după numărul oilor ce revenea fiecăruia.

Sfatul popular comunal mărește suprafața pășunatului dăruind întovărășirii încă 60 de ha. Păscute bine, îngrijite cu multă atenție de cei patruzeci, o oaie din această turmă dădea în fiecare sezon cu 6—7 kg. mai mult lapte. Din veniturile provenite din lînă, lapte, miei, adunarea generală a stabilit să se oprească un procent de 10 la sută pentru mărirea fondului obștesc. Restul se repartizează la oameni. Anul trecut asociații au primit mult mai multe produse și bani decît individualii. Oamenii au început rînd pe rînd să-și aducă oile în turma comună. Astăzi turma numără 250 de capete.

Tovarășul președinte Pîrvu îmi spunea nu fără oarecare mîndrie:

— Și uite așa asociația noastră a devenit întovărășire...

Președintele zîmbi și continuă:

— Nu ne oprim aici. Vreo cîțiva țînduiesc după ... o formă mai înaltă, după cooperativa de producție.

Zîmbii și eu.

— Știu de ce zîmbești. Gîndești: „la pășunat mai merg încă două turme și ei visează la cooperativă". Așa-i. Deocamdată mai avem două turme dar, la toamnă cred, va rămîne numai una singură; cea comună. Și în afară de asta puțini oameni din sat au să mai rămînă neînscriși. Zic așa pentru că mai toți și-au dat seama că turma comună aduce venituri mai mari.

Afară începuse o ploaie cu picături mari și repezi. Pe ușa sediului intră un om. Avea în mînă un ciomag și pe spate o bundă. Era ciobanul de la turma comună. Se uită peste tot și apoi zise:

— Mai dați-mi ceva oameni. Oile fată pe capete și singur o să-mi fie greu. Apoi ieși.

După el plecarăm și noi urcînd încet pe drumeagul care duce spre salvanul din deal.

Cu ciobanul au mai rămas peste noapte încă trei întovărășiți.

P. BRATAN

Secretul unui succes

Să muncești bine și să aplici metode agrotehnice avansate e un lucru bun și care te răsplătește din plin. Acest adevăr e dovedit și de rezultatele obținute de gospodăria colectivă „Victoria Socialismului" din Priboeni, raionul Topoloveni care, obținînd în fiecare an producții mari de fructe, a realizat un venit mediu de 4.500 lei la hectar.

Individualii din comună, care au avut aceleași condiții de sol și climă, au realizat un venit mediu la hectar cu 50 la sută mai mic.

AVEȚI CUVÎNTUL

Cîteva probleme privind retribuirea muncii

Discuția: „Care metode de organizare și retribuire a muncii sînt mai bune?" trezește mult interes. Printre cei care ne-au scris în legătură cu problemele puse în discuție este și tov. V. Turea din comuna Coțușca, regiunea Suceava. Iată, pe scurt, care-i părerea sa, formată, după cum ne scrie, din studierea atentă a unor gospodării agricole colective din nordul Moldovei.

Pentru a demonstra de ce e nevoie ca plata muncii să se facă în raport cu producția, V. Turea ne dă următorul exemplu: doi colectiviști au executat fiecare o lucrare care necesită 10 zile-muncă. Primul, muncind de mîntuială, o efectuează în 6 zile, celălalt în 9 zile. Pînă termină al doilea, primul colectivist mai primește încă 4 zile-muncă executînd o altă lucrare. Astfel, în timp de 9 zile primul colectivist are 14 zile-muncă, iar celălalt numai 10. Producția este însă mai mare pe parcela lucrată de al doilea colectivist care a muncit conștiincios. In cazul cînd retribuția nu se va face în raport cu producția obținută, colectivistul care a muncit mai prost este plătit mai bine întrucît are mai multe zile-muncă.

In gospodăria colectivă din Rădăuți Prut — ne scrie în continuare tovarășul Turea — retribuirea muncii după producție s-a introdus din necesitatea lucrării unor terenuri virane ce aparțineau gospodăriei. Din scrisoare se deduce că aceste terenuri sînt printre case și nu pot fi comasate. Ele trebuiau totuși lucrate. Este de la sine înțeles că pe aceste bucățele de teren, risipite ici colea, nu puteau lucra mai mulți colectiviști laolaltă. De aceea, i s-au dat fiecăruia în primire cîte 10 ari pe care să-i cultive cu cartofi. Intrucît era destul de greu pentru brigadieri să măsoare cît lucrează fiecare colectivist, s-a luat hotărîrea ca plata să se facă în raport cu producția obținută. Merită subliniat faptul că media producției realizate pe aceste terenuri întrece de aproape 2 ori producția planificată.

Sistemul retribuției suplimentare a plății în raport cu rezultatele muncii, și-a dovedit astfel superioritatea față de sistemul bazat pe norma zilnică.

Plata după producție a fost aplicată și la recoltarea fînului de pe parcelele cu recoltă slabă. Aceasta a determinat pe colectiviști să-l strîngă cu grijă, recoltînd cantități mari de fîn și de acolo unde părea la început că n-au ce strînge.

Scrisoarea tovarășului Turea mai conține cîteva idei extrem de interesante. Prima: retribuția suplimentară pentru depășirea producției planificate sau a celei medii realizate să fie făcută numai în bani. A doua: numărul de zile-muncă ce se cuvin brigadierilor să fie fixat în raport cu producția realizată. A treia: în condițiile împărțirii culturilor pe colectivist echipele trebuie să fie întărite. Aceasta din cauză că transportul îngrășămintelor, însămînțatul etc. nu pot fi efectuate de către colectiviști decît conlucrînd în cadrul echipei.

Interesantă ni se pare și ideea ca numărul de zile-muncă să fie calculat nu la hectarul de teren ocupat de o anumită cultură, ci la cantitatea de produse, luîndu-se ca bază suta de kilograme. Tovarășul Turea propune, de exemplu, ca pentru fiecare sută de kilograme de porumb obținută de un colectivist să i se atribuie două zile-muncă. Deși exemplul dat (2 zile-muncă la 100 de kg) pare din capul locului inacceptabil, întrucît nu reflectă productivitatea reală a muncii din gospodăriile colective, propunerea stabilirii necesarului de zile-muncă nu la unitatea de suprafață ci în raport cu producția planificată merită studiată de către participanții la discuția noastră. In cazul fixării unor proporții juste între ramuri și culturi (în așa fel ca să nu se acorde 2 zile-muncă pentru 100 kg de grîu și tot atîtea pentru 100 kg de bumbac) propunerea pare atrăgătoare. Cei care se pronunță pentru acest sistem de calcul al volumului muncii, căutînd să-i aducă îmbunătățirile necesare, nu trebuie să uite însă că un an agricol nu-i favorabil în aceeași măsură tuturor culturilor.

ÎNDEMÎNARE

Și întreprinderile anexe aduc venituri frumoase. Colectivistul Teoran Teodor, din gospodăria colectivă „Steaua Roșie" — Mădăraș, regiunea Oradea, confecționează săptămînal cîte 2000 de mături.

Se bucură de atenția cuvenită

Gospodăria agricolă de stat Vădeni este așezată în apropierea orașelor Brăila și Galați. Ținîndu-se seama de această situație, în ultimii ani gospodăria și-a schimbat profilul, dezvoltînd cu precădere sectoarele legumicol, cerealier și zootehnic.

In cadrul sectorului zootehnic, la această unitate predomină efectivul de porci și oi. Pentru a putea aproviziona orașele mai sus-amintite cu cît mai multă carne, începînd din toamna anului trecut crescătoria de porci a fost transformată în îngrășătorie. Odată cu aceasta, s-a hotărît ca numărul porcilor să fie mărit. Astfel, de unde anul trecut gospodăria avea doar 1.100 porci, anul acesta s-a ajuns la peste 3.000 de capete. Totodată, s-au luat și noi măsuri pentru buna întreținere a animalelor. In acest scop, s-a făcut reorganizarea pe sectoare atît în îngrășătorie cît și la maternitate, reducîndu-se simțitor necesarul de brațe de muncă. In prezent un singur om îngrijește un număr de 150 de porci. De asemenea, s-a făcut lotizarea întregului efectiv după vîrstă și greutate, ceea ce asigură o aplicare justă a normelor de alimentare specifică diferitelor vîrste.

— In curînd o să introducem separarea purceilor de scroafe și alăptarea lor se va face la ore fixe. Necesarul de substanțe nutritive va fi completat cu săruri minerale — mi-a spus tovarășul Aramă, care răspunde de îngrășătorie.

Ca măsuri de perspectivă, putem aminti organizarea unui punct veterinar, terminarea instalației exterioare de apă, construirea pînă la sfîrșitul anului a castelului de apă, ridicarea unui grajd pentru vaci și a unui dormitor pentru îngrijitorii din sectorul zootehnic etc.

Dacă îngrășătoria de porci este un prilej de mîndrie pentru gospodăria din Vădeni, același lucru se poate spune și despre sectorul ovin. Cele 2.700 de oi sînt împărțite pe brigăzi de cîte 500 de oi. In momentul de față, cel mai mare interes îl prezintă brigăzile de oi-mame. Aci se urmărește care brigadă va da cel mai mare număr de miei peste plan. Pînă zilele trecute, brigada condusă de ciobanul Tănase Becăle avea 42 de miei peste plan.

Cu posibilitățile pe care și le-a creat, gospodăria ar putea crește un efectiv de 5.000 de oi. Aceasta însă rămîne o problemă de care conducerea gospodăriei va trebui să țină seamă într-un viitor cît mai apropiat.

E. DONOIU

Pentru buna gospodărire a construcțiilor

Pentru obținerea unor producții sporite și ieftine, construcțiile agricole joacă un rol foarte important. Alegerea materialelor de construcție, executarea obiectelor și darea lor în folosință în termenele prevăzute, precum și folosirea și întreținerea lor după aceea constituie problemele de bază în realizarea unor construcții trainice și rentabile.

Articolul de față își propune să trateze problema bunei gospodăriri a construcțiilor date în folosință. Acest lucru este deosebit de însemnat, deoarece de felul cum sînt folosite și întreținute construcțiile depind și cotele de amortisment anuale cu care sînt afectate aceste mijloace de bază. Astfel, cu cît aceste cote vor fi repartizate la un volum mai mare de producție, cu atît și prețul de cost al produselor va fi mai mic. Pe această linie trebuie subliniată necesitatea realizării în gospodăriile agricole de stat a unor construcții economicoase, cu un preț de cost scăzut și cu o durată de exploatare cît mai îndelungată. **Intrebuințarea materialelor ieftine din resurse locale este o sursă sigură de reducere a prețului de cost al construcțiilor, dar atrage după sine o grijă sporită în ceea ce privește folosirea și întreținerea lor curentă.**

In această privință trebuie spus că în unele gospodării agricole de stat mai sînt multe mijloace de bază fixe care nu sînt exploatate în mod rațional, în timp ce statul investește anual sute de milioane de lei pentru executarea de noi construcții. Astfel, la secția Sînandrei a gospodăriei Carani — Timișoara au stat nefolosite timp de mai mulți ani cîteva grajduri de vaci cu o capacitate de 300 capete. Tot la această secție, creșa de viței nu a fost folosită cu randament în anul 1957, fătările executîndu-se tot în grajdurile de vaci. O situație asemănătoare a existat și la gospodăriile Tolvădia—Timișoara, Horticola — Buzău, Cochirleni și Lanurile — Constanța etc. Mai grav este faptul că la aceste gospodării s-au executat în același timp construcții noi, de același fel cu cele care stăteau nefolosite. De asemenea, la gospodăria Brateș — Galați sînt multe construcții de producție și locuințe care au fost în parte deteriorate de inundația din 1955. Nici pînă în prezent însă conducerea gospodăriei nu a luat măsuri ca aceste construcții să fie redate în folosință, deși fondurile necesare au fost asigurate în cadrul reparațiilor capitale. **Din această cauză, la gospodăriile amintite mai sus se plătesc amortismente importante pentru construcții care nu sînt exploatate cu întreaga capacitate, încărcîndu-se astfel prețul de cost al producției.**

Există multe gospodării agricole de stat unde colectivele de conducere dau dovadă de mult spirit gospodăresc și inițiativă în ceea ce privește folosirea construcțiilor. Pot fi date ca exemplu gospodăriile Cenei-Timișoara, Vădeni-Galați, Agnita-Stalin, Săhăteni-Ploești etc., care, pe lîngă faptul că folosesc rațional spațiile din construcțiile existente, prin anumite lucrări de amenajări și transformări realizate la prețuri reduse, au mărit randamentul acestora și au modernizat (mecanizat) procesul de exploatare, sporind astfel productivitatea muncii, producția, precum și cîștigurile muncitorilor.

Grija față de avutul obștesc trebuie să constituie o sarcină permanentă a fiecărui lucrător din gospodăriile agricole de stat, așa cum se prezintă lucrurile în unități ca „1 Mai" — Tg. Mureș, Dragalina — București, Motățel — Craiova, Costești-Galați etc., în **care, datorită aplicării anuale a întreținerii și reparațiilor curente, construcțiile sînt în stare bună de conservare.** Din păcate, nu același lucru se poate spune despre alte gospodării cum ar fi Roseti — București, Măicănești — Galați, Sercaia — Stalin etc., unde, din cauza **lipsei de răspundere multe construcții executate în ultimii 2-3 ani au ajuns într-o stare de degradare prematură, necesitînd reparații capitale costisitoare.** Această situație a făcut ca în unele gospodării fondurile de reparații capitale să fie întrebuințate an de an la repararea unor construcții noi degradate, în timp ce multe construcții vechi, care și-ar fi justificat necesitatea reparației capitale prin anii îndelungați de exploatare și amortismentele vărsate în contul lor, rămîn nereparate și sînt supuse degradării totale. Pe de altă parte, **trebuie arătat că mulți conducători de gospodării irosesc o bună parte din fondurile de reparații capitale pentru executarea unor construcții noi.** In acest fel, foarte multe construcții de producție și locuințe rămîn nereparate și se degradează din an în an tot mai mult ajungînd la un moment dat ca repararea lor să nu mai fie rentabilă. **Această mentalitate greșită a unor conducători din gospodăriile agricole de stat trebuie părăsită odată pentru totdeauna.**

In anul 1958 gospodăriile agricole de stat au fonduri mari pentru executarea reparațiilor capitale a clădirilor. Trebuie numai ca aceste fonduri să fie folosite așa cum se cuvine. Totodată e necesar să se manifeste mai multă grijă pentru exploatarea rațională și cu randament maxim a clădirilor date în folosință. Numai în acest fel gospodăriile agricole de stat vor putea produce și mult și ieftin, așa cum se cere în condițiile actuale ale dezvoltării agriculturii noastre.

Arh. GH. RAȚIU
din Departamentul Gostat

Din experiența S. M. T. Turnișor

Să înlăturăm aglomerarea reparațiilor în timpul iernii

In numeroase S.M.T.-uri și gospodării de stat mecanizatorii au început lucrările agricole în cîmp. Din primele zile de lucru însă ne-au și parvenit știri potrivit cărora unele tractoare s-au defectat. De ce? Pentru că în cursul iernii, în multe unități unde a fost nevoie să se execute un prea mare volum de reparații, lucrările s-au făcut de mîntuială.

Ce trebuie făcut așadar pentru a se înlătura pe viitor aglomerarea reparațiilor în timpul iernii?

Să se urmeze exemplul S.M.T.-ului Turnișor, **răspundem noi, unde nu numai că anul trecut planul de producție a fost depășit cu un important procent, dar s-au înregistrat și mari economii la capitolul reparații (176.160 lei), ceea ce reprezintă, față de prețul de cost planificat, o economie de 13,27 la sută.**

Ce stă la baza acestui succes? Din capul locului trebuie arătat că „secretul" constă îndeosebi în efectuarea reparațiilor pe parcurs, în tot cursul anului **și nu pe „campanii", cum se mai procedează încă în cele mai multe unități agricole de stat. Din anul 1956, de cînd la S.M.T. Turnișor se aplică această metodă de reparații, starea tehnică a parcului de tractoare se menține în permanență la un grad superior tot anul, fapt ce permite** folosirea cu randament maxim a utilajului. **Astfel, trebuie arătat că datorită efectuării reparațiilor pe parcurs, în iarna aceasta stațiunea nu a reparat decît 30% din totalul tractoarelor (12% reparații și 18% îngrijiri), restul de 70% din numărul celor 47 tractoare neavînd nevoie de reparații.**

Pe de altă parte, respectînd riguros graficul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, numeroși tractoriști prelungesc cu mult durata de funcționare a tractorului între două reparații. In condițiile de sol foarte greu, în care lucrează S.M.T. Turnișor, a executa cîte 650—800 hantri fără reparații (cum au dovedit anul trecut tractoriștii Fulea Nicolae, Neagu Tudorof, L. Leonbacher și alții) înseamnă a obține un frumos succes. De altfel, procentul mic (1,8%) de ore folosite în cîmp pentru reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole în cursul anului trecut (1.607 ore), — în care se includ și orele de îngrijiri și reparații planificate, — față de numărul total de ore realizate (86.528 ore), arată clar că la S.M.T. Turnișor timpul a fost folosit din plin pentru executarea lucrărilor.

Dar economiile la reparații pe întreaga stațiune sînt mult mai mari decît le arată cifrele. Și iată de ce: executînd majoritatea reparațiilor de iarnă în cursul anului 1957 (pregătirea utilajului pentru campania de primăvară din acest an s-a terminat la 7 ianuarie a.c.), în prețul de cost au fost incluse și aceste reparații. In multe alte S.M.T.-uri și gospodării de stat însă, majoritatea reparațiilor de iarnă făcîndu-se în lunile ianuarie și februarie, valoarea lucrărilor este cuprinsă în prețul de cost al anului 1958.

O altă cauză care a contribuit ca la S.M.T. Turnișor să se înregistreze mari economii la reparații este și aceea că toate tractoarele se repară aci în atelierul propriu. **Reparațiile se execută în cadrul a 22 posturi specializate pe ansamble. Aprovizionarea cu piese de schimb și materiale se face lunar în baza planului de reparații întocmit, astfel că stațiunea nu a mai simțit deloc în ultimii ani vreo lipsă acută de piese.**

Și calitatea reparațiilor a crescut datorită faptului că controlul muncii se face de către mecanicul șef, tov. ing. E. Grigorescu, pe faze tehnologice.

Firește că nu numai acestea sînt cauzele care au dus la obținerea unor economii mari la reparații. La cele de mai sus se mai pot adăuga: evitarea demontărilor dese ale unor organe de la tractoare; recondiționarea pe scară largă a unui mare număr de repere; instruirea permanentă a oamenilor spre a deveni și buni mecanici, nu numai tractoriști, și însfîrșit creșterea avîntului mișcării de inovații din stațiune.

Anul acesta majoritatea mecanizatorilor de la S.M.T. Turnișor și-au luat angajamentul să prelungească durata de funcționare a tractoarelor între două reparații cu 10—170 hantri și să facă economii de carburanți de cel puțin $1^1/_2$kg la fiece hantru.

I. LEȘEANU

O ramură puternic dezvoltată

La gospodăria agricolă de stat Domnești din regiunea București, aproape 300 de hectare se cultivă numai cu legume. Fiind în apropierea Capitalei și orientîndu-se după cerințele pieții, gospodăria cultivă ca sortimente principale vărzoasele și tomatele. O cercetare sumară a rezultatelor obținute în anul trecut de cei ce muncesc la această unitate îți dă convingerea că aci s-a lucrat cu spor. Deși au existat unele greutăți, rezultatele au fost din cele mai frumoase, planul la producția globală îndeplinindu-se în procent de 106,7 la sută. Pentru această realizare, gospodăria agricolă de stat din Domnești a primit steagul de gospodărie fruntașă pe trust în aprovizionarea Capitalei.

Incepînd de anul acesta, gospodăria a primit și un plan de culturi timpurii. Potrivit acestui plan, s-a prevăzut cultivarea pătrunjelului și spanacului pe 500 m.p. de paturi calde. In momentul de față spanacul a fost recoltat și distribuit. Tot în cadrul planului pentru culturile timpurii s-au cultivat pe brazde reci cu poteci de bălegar 500 m.p. de ceapă verde și 1000 m.p. de salată. Peste cîteva zile și aceste sortimente vor fi livrate pe piața Capitalei. De asemenea, gospodăria a mai însămînțat roșii, vinete, castraveți și ardei iuți (în prezent ardeii sînt în floare) pe cca. 4.000 m.p. Datorită acestui procedeu, recoltarea acestor culturi se va putea face cu 2-3 săptămîni înaintea culturilor însămînțate obișnuit.

Paralel cu executarea lucrărilor cerute de culturile timpurii, s-a pornit și la însămînțarea legumelor în cîmp. Pentru perioada actuală este planificat semănatul rădăcinoaselor și în momentul de față se muncește de zor la însămînțarea acestor culturi.

— Cu oamenii pe care-i avem, am putea realiza mai mult, dar...

Și acest „dar", pe care îl ia drept condiție tov. ing. șef C. Strugaru, este destul de pretențios. El este legat de faptul că bălegarul colectat din sat este insuficient și de proastă calitate, iar cel adus de la Giurgiu costă foarte scump. De asemenea, ar fi necesar să se construiască sere, mai ales că conducta de gaze trece prin apropierea gospodăriei. Totodată, ar trebui pietruite drumurile din incinta gospodăriei, deoarece, așa cum sînt acuma, ele au devenit aproape impracticabile, ceea ce duce la mari cheltuieli de forță-muncă. Și încă ceva: să fie trimise la timp cea de a doua stație de pompare și cele două agregate de ploaie artificială promise de trust pentru anul acesta.

Trebuie să recunoaștem că tov. ing. Strugaru a apreciat just mijloacele care ar duce la sporirea simțitoare a producției și la ieftinirea produselor. Rămîne numai ca atît gospodăria, cît și trustul să facă toate eforturile pentru traducerea în viață a acestor măsuri.

D. ELISABETA

Cutreierînd prin raionul Alba

Intovărășiri și... întovărășiri

Membrii întovărășirii agricole din Cricău — lucrînd pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului Alba și aplicînd regulile recomandate de agrotehnică — au obținut anul trecut recolte ce au uimit întreaga comună: 1800 kg grîu și 3200 kg porumb boabe la hectar. Sectorul individual a scos în medie la ha doar 1400 kg la grîu și 2100 kg la porumb.

Trebuie arătat că rezultatele puteau fi și mai bune dacă toate muncile agricole s-ar fi făcut în comun, dacă toți membrii ar fi adus de la început în întovărășire întreaga suprafață de teren ce o posedă. Din pricină că aveau teren și în afară munca în comun n-a putut fi bine organizată. Fiecare își lucra mai întîi bucata de teren din afara întovărășirii și lăsa pe socoteala altora munca în întovărășire.

Ințelegînd că munca în comun în întovărășire este izvor de bunăstare, că recoltele ce le obțin pot fi și mai mari, întovărășiții din Cricău au adus în întovărășire tot pămîntul ce-l posedă. In adunarea generală ce s-a ținut la începutul acestui an ei au hotărît să facă în comun nu numai lucrările de pregătire a solului și semănat, ci și lucrările de îngrijire a semănăturilor și recoltat, precum și să-și creeze un fond obștesc pentru a-și putea cumpăra unelte etc.

In raion sînt și alte întovărășiri care au prins să se închege și să se dezvolte datorită muncii în comun și creșterii fondurilor obștești.

La întovărășirea din Stremți fondul obștesc a ajuns la 26.736 lei. Rezultatele bune obținute de întovărășirea din Bucerdea Vinoasă a făcut ca aceasta să crească zilnic cu noi familii de țărani. In prezent ea numără 204 familii.

Trebuie spus însă că alături de întovărășirile agricole închegate, în dezvoltare, în raionul Alba sînt multe întovărășiri slabe. Aproape de 6 ani a luat ființă întovărășirea agricolă I din Glada de Jos. Din păcate însă, atît în ce privește organizarea cît și sporirea fondului obștesc, întovărășirea a rămas aproape la nivelul primului an. Membrii au adus numai o parte din teren în întovărășire (78 familii au adus doar 55 hectare), muncile agricole nu se fac în comun, fondul obștesc a rămas mic. Asemenea întovărășiri mai sînt la Galtiu, Totoi, Sard.

Unii activiști ai organelor raionale socot că, în ce privește crearea fondului obștesc în întovărășiri, lucrurile merg bine. Se poate socoti însă că o întovărășire are fond obștesc dacă valoarea lui se ridică la două-trei mii lei?

Pentru întărirea economico-organizatorică a întovărășirilor agricole este necesar ca organizațiile de partid și comitetele de conducere să supună dezbaterii în adunările generale probleme ca: aducerea întregii suprafețe de teren, organizarea muncii în comun, crearea și dezvoltarea fondului obștesc, folosirea posibilităților pe care le are întovărășirea de a spori producția și veniturile membrilor ei. De o mare importanță pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirilor este popularizarea experienței înaintate. Nu trebuie uitat că chezășia succesului în munca pentru cooperativizarea agriculturii constă în consolidarea economico-organizatorică a unităților existente, încît ele să devină exemplu vrednic de urmat pentru țăranii muncitori.

M. TEODORESCU

Contribuția celui puternic

In aceste zile la unitățile I.C.A. „Recolta" din regiunea Constanța e un du-te-vino neobișnuit. Zeci de reprezentanți ai gospodăriilor colective vin să încheie contracte pentru a livra statului cantitățile de cereale hotărîte de colectiviști. Dacă compari oricît de sumar cantitățile contractate anul acesta față de alți ani îți dai ușor seama că gospodăriile s-au angajat să predea statului mult mai multe cereale.

Această măsură este firească. Dorința colectiviștilor de a primi la ziua-muncă nu numai produse ci și bani poate fi îndeplinită într-o măsură însemnată pe calea contractărilor de cereale.

Pe de altă parte gospodăriile colective sînt ferite de oscilațiile prețurilor la data recoltării produselor, avînd în vedere că prețul cerealelor contractate este ferm. Pînă la 1 martie 1958, gospodăriile colective au semnat contracte pentru a preda statului 34.675 tone grîu, 32.894 tone porumb și 6.455 tone floarea-soarelui.

Numai gospodăria colectivă din comuna Suditi a semnat contract de livrare pentru 500 tone grîu și 300 tone porumb față de 105 tone grîu și 143 tone porumb cît a contractat anul trecut.

Fruntașe pe regiune la contractări sînt raioanele Negru Vodă, unde au fost contractate peste 20.000 tone cereale, Istria și Fetești.

Faptul că gospodăriile colective contractează cantități de cereale atît de mari este o dovadă că ele devin unități puternice, mari furnizoare de cereale.

Incheierea contractelor continuă.

M. COSDELA

Informații

La 21 martie s-a deschis la Casa agronomului-București consfătuirea cu inginerii agronomi care se ocupă cu baza furajeră de la raioane și regiuni. Consfătuirea ține pînă la 31 ale lunii curente.

★

De la începutul anului și pînă în prezent, la cele 4 magazine Gostat din București și Ploești pentru vînzarea florilor au fost vîndute peste 150.000 garoafe, produse în serele gospodăriilor de stat. Gospodăriile agricole de stat din Popești-Leordeni, regiunea București, și Plavia, regiunea Ploești, au livrat peste 10.000 ghivece cu flori.

★

Anul acesta vor funcționa în țară 40 de stațiuni de avertizare a momentului combaterii bolilor la vița de vie și 70 de puncte de informare și prognoză pentru combaterea dăunătorilor la celelalte culturi agricole.

★

De curînd, Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii a înaintat Ministerului Industriei Grele proiectul unui plug reversibil cu tracțiune mecanică. Acest plug poate fi folosit pe terenuri deluroase cu o pantă pînă la 14 grade, arînd la o adîncime maximă de 20 cm. In urma cercetărilor făcute, s-a constatat că folosirea lui este avantajoasă și pe terenurile de șes. Urmează ca el să fie fabricat în serie.

Peste 300 de întovărășiri agricole din regiunea București însămînțează anul acesta în comun culturile de orz, ovăz, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. Membrii altor 300 de întovărășiri agricole au strîns laolaltă sămînța de porumb și se pregătesc să însămînțeze porumbul în comun.

★

Intre 1 aprilie și 30 septembrie anul acesta se va desfășura în toată țara acțiunea de depistare și combatere a bolilor molipsitoare ale albinelor. Pentru reușita acestei acțiuni se vor ține de către tehnicieni conferințe privind cunoașterea, prevenirea și combaterea bolilor, aplicarea unui tratament preventiv cu penicilină de uz zootehnic, examinarea sanitară a tuturor familiilor de albine, executarea unor măsuri de combatere a bolilor, control sanitar al tuturor stupinelor deplasate la masivele melifere, trecerea la comerțul de roi în locul comerțului cu familii de albine etc.

★

Gospodăriile agricole de stat din țara noastră vor produce în anul acesta cu 29.000 tone legume mai mult decît în anul trecut. Pentru aceasta au fost luate măsuri în vederea amenajării unei suprafețe de încă 2.000 ha grădini în regiunile București, Galați, Ploești și Timișoara. De asemenea, pînă în prezent au fost făcute însămînțări în răsadnițe pe o suprafață de 144.596 m.p. pentru cultivarea a 1.500 ha. cu legume timpurii.

IMAGINI DIN R. D. VIETNAM

La HANOI a intrat în funcțiune, în luna decembrie 1957, o nouă fabrică de decorticat orez. Capacitatea de producție a noii întreprinderi este de 200 tone orez decorticat pe zi.

Sosirea delegației guvernamentale a R. P. Romîne la Hanoi

În dimineața zilei de 23 martie a sosit în capitala R. D. Vietnam, Hanoi, delegația guvernamentală a R. P. Romîne în frunte cu tovarășul Chivu Stoica, care la invitația guvernului R. D. Vietnam va face o vizită de cîteva zile în țara prietenă.

La ora 11 avionul romînesc avînd pe bord delegația guvernamentală romînă aterizează pe aeroportul Gia Lam. Primul ministru Fam Van Dong, însoțit de Fam Ko Toai, Ton Dîc Thang și de Theodor Rudenko, se apropie de avionul din care coboară tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu. Conducătorii romîni și gazdele își string cu căldură mîinile și se întrețin în mod cordial. Un grup de pionieri se desprinde din rîndurile celor aflați pe aeroport și aleargă în întîmpinarea oaspeților, oferindu-le buchete de flori.

Tovarășii Chivu Stoica și Fam Van Dong se îndreaptă spre tribuna din fața clădirii centrale a aeroportului. Fanfara militară intonează imnurile de stat ale R. P. Romîne și R. D. Vietnam. După aceea comandantul gărzii de onoare prezintă raportul.

Șefii guvernelor celor două state revin la tribuna oficială, unde Fam Van Dong a rostit o cuvîntare de bun sosit.

A vorbit apoi tovarășul Chivu Stoica care în numele delegației guvernamentale a R. P. Romîne a adus sincere mulțumiri pentru primirea călduroasă și prietenească și în același timp a transmis întregului popor vietnamez salutul frățesc al guvernului și poporului romîn.

Oaspeții romîni, însoțiți de gazdele vietnameze, s-au urcat apoi în automobile, îndreptîndu-se spre locul de reședință. Zeci de mii de locuitori ai Hanoiului umpleau pînă la refuz străzile pe care le parcurgea convoiul de mașini cu delegația romînă, zeci de mii de priviri, de mîini, de buze rosteau cuvinte entuziaste de bun venit.

În momentul în care mașinile în care se aflau tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu au intrat în curtea reședinței, unde le-a ieșit în întîmpinare președintele Ho Și Min, mulțimea imensă din jur, alergînd spre porțile de intrare, a făcut o emoționantă manifestare de dragoste și prietenie față de conducătorii celor două popoare.

În după amiaza zilei de 23 martie, tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu, însoțiți de Theodor Rudenko, au fost primiți de președintele R. D. Vietnam, Ho Și Min. Apoi, oaspeții romîni au făcut o vizită la Comitetul Central al Partidului Muncii din Vietnam.

In CÎTEVA RÎNDURI

● In diferite regiuni ale Sumatrei aflate sub controlul clicii separatiste de la Padan, continuă lupte grele între forțele guvernului central și rebeli. Trupele rebelilor au suferit pierderi serioase și au fost silite să se retragă, atît în regiunea Sumatrei de nord, cît și în Sumatra centrală. În regiunile aflate încă sub controlul rebelilor, populația este din ce în ce mai nemulțumită de regimul separatist.

● Guvernul vest-german a cerut Consiliului Uniunii Europei occidentale revizuirea anumitor dispoziții care interziceau fabricarea unor tipuri de arme (proiectile anti-tanc) în R.F. Germană. Generalul Norstad, comandantul suprem al N.A.T.O., s-a declarat de acord cu cererile guvernului vest-german și a recomandat Consiliului U.E.O. revizuirea prevederilor Tratatului de la Bruxelles care interzic Germaniei occidentale fabricarea anumitor tipuri de arme.

● La 20 martie Curtea supremă din Franța a ordonat rejudecarea procesului patriotei algeriene Djamila Buhired care, după cum se știe, fusese condamnată la moarte. Datorită protestelor opiniei publice din numeroase țări această condamnare a fost ulterior comutată de președintele Coty în muncă silnică pe viață. In hotărîrea Curții supreme se spune că în procesul Djamilei Buhired a fost comisă o „eroare judiciară".

● Detașamente de insurgenți ale lui Fidel Castro desfășoară în Cuba operațiuni active împotriva trupelor guvernamentale. In regiunea Manzanillo numeroși soldați și ofițeri din trupele guvernamentale s-au alăturat insurgenților.

IN VIZITĂ la țăranii chinezi

Cu prilejul unei recente vizite în China cu un grup de turiști sovietici, am poposit la cooperativa agricolă de producție „Raza roșie", situată în apropiere de orașul Nankin. Ne-a ieșit înainte un tînăr înalt, cu fața arsă de soare.

— Nin hao ! adică „bună ziua", ne-a spus el. Bine ați venit, dragi tovarăși.

Acesta era președintele cooperativei, pe nume Go Ian-cin, fost țăran sărac. Președintele ne-a arătat gospodăria cooperativei și ne-a prezentat o seamă de oameni care fac în chip deosebit cinste acestei cooperative.

Cooperativa agricolă „Raza roșie" a luat ființă în ianuarie 1956, prin unirea a 32 de cooperative mici și brigăzi de întrajutorare. Ca și marea majoritate a cooperativelor agricole din Republica Populară Chineză, ea este o cooperativă de tip superior.

„Raza roșie" cuprinde 1.219 familii, cu 2 200 oameni apți de muncă. Pe ogoarele cooperativei se cultivă în cea mai mare parte cereale — orez irigat și neirigat, porumb, grîu. Cooperativa mai are și culturi de legume, cum și plantații de duzi și alți pomi.

Membrii cooperativei agricole „Raza roșie" lucrează o suprafață de pămînt numai cu puțin mai mare de 500 hectare. În schimb aici se obțin cîte două și chiar trei recolte pe an. Aici nu vezi nici un petec de pămînt care să rămînă nefolosit.

Neavînd pămînt suficient, țăranii din cooperativa „Raza roșie", la fel ca și acela din alte cooperative, au organizat o gospodărie auxiliară; el au o fermă de lapte, produc cărămizi și țigle, împletesc coșuri etc. Ca urmare, în anul 1957, în ciuda calamităților naturale care s-au abătut, pricinuind pagube mari recoltelor, venitul cooperativei a crescut mult în comparație cu anul 1956.

Cît am stat la „Raza roșie", am vizitat gospodăria cooperativei, am intrat în casele țăranilor și am stat de vorbă cu ei. Am aflat și am văzut cu acest prilej multe lucruri interesante și noi, caracteristice pentru viața de azi a țăranilor din China eliberată. Ne-a impresionat îndeosebi excepționala dragoste de muncă și conștiinciozitatea membrilor cooperativei. Nicăieri n-am văzut o buruiană pe cîmp, un petec de pămînt nelucrat, un țăran sau o țărancă stînd fără treabă.

Din cei 2 200 de membri apți de muncă ai cooperativei, numai doi oameni (de la contabilitate) nu fac muncă fizică. Toți ceilalți muncesc pe cîmp, inclusiv președintele cooperativei, șefii de brigăzi și socotitorii. Pentru munca de conducere și evidență, acestora li se pune la socoteală un mic număr de zile-muncă în plus. Nici un țăran de-aici nu face într-un an mai puțin de 250 de zile-muncă.

Membrii cooperativei își dau silința să facă cît mai multe economii. Astfel, la ferma de lapte oamenii au grijă să nu se irosească nutrețul. Tot gunoiul de grajd se strînge cu grijă și se folosește ca îngrășămînt.

Cooperativa „Raza roșie" a organizat cu propriile sale mijloace o creșă și o grădiniță de copii și a ajutat statul să organizeze o școală elementară, unde învață copiii țăranilor, iar în serile de iarnă — membrii cooperativei.

Țăranii din cooperativa „Raza roșie" mai au de învins încă o seamă de greutăți, rămase moștenire din trecutul întunecat, cînd 75 la sută din pămînturile de care dispune în prezent cooperativa erau stăpînite de opt moșieri și chiaburi, cînd povara impozitelor îi dobora pe țăranii săraci. Pe-atunci se cînta în satele de-aici un cîntec trist, în care se spunea că țăranul sărac are de ales trei căi: să moară de foame, să se arunce în rîu, ori să se ducă la închisoare.

— Acum, ne-a spus unul din membrii cooperativei, tov. Cen, noi sîntem sătui și încălțați. Copiii merg la grădiniță și la școală. Puteam eu oare să visez înainte vreme la una ca asta?!

Cele spuse de tov. Cen au fost încuviințate de toți țăranii care se strînseseră în jurul nostru.

V. MARKOV
(Din „Selskoe hoziaistvo")

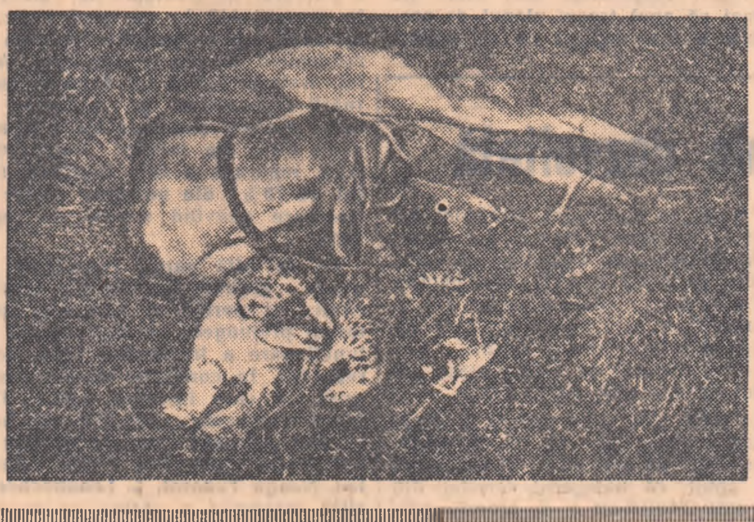
FOTOCRONICA

DANTELE DIN... HÎRTIE

Confecționarea dantelelor din hîrtie este o străveche ocupație a țărăncilor chineze. După recoltare, cînd femeile au mai mult timp liber, în majoritatea caselor din satele chinezești ele decupează din hîrtie adevărate dantele de o mare frumusețe.

Artiști renumiți au reînviat astăzi această artă străveche, iar imaginile pe care le realizează din hîrtie servesc ca modele pentru broderiile fine, la ilustrarea cărților, la împodobirea porcelanurilor etc.

DRAGOSTE MATERNA

Rămas fără mamă, un pui de tigru de la grădina zoologică din Budapesta a fost adoptat de o cățea. Ințelegerea — pînă acum cel puțin — este perfectă.

Vizitatorii se opresc vreme îndelungată în fața cuștii, admirînd instinctul matern al cățelei.

ȘTIRI SPORTIVE

DIN ȚARĂ

În etapa a doua a campionatului republican de fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate:

C.C.A.—U.T.A. (Arad) 1-1; C.S.U. Timișoara—Dinamo București 6-2; Jiul Petroșani—Progresul București 1-0; Steagul Roșu (Orașul Stalin)—Rapid București 2-2; Dinamo Cluj— C. S. Oradea 1-0; Energia Tg. Mureș—Petrolul Ploești 1-1. Șefia clasamentului este deținută în continuare de Petrolul.

★

Duminică s-a desfășurat la Cluj campionatul republican de ciclo-cros care a întrunit la start 32 de concurenți. Titlul de campion pe anul 1958 i-a revenit tînărului M. Kammer (Partizanul Roșu Orașul Stalin). Pe locurile următoare s-au clasat Al. Mitroiu (C.C.A.), I. Baciu (C.C.A.), Gh. Dumitrescu (Recolta), D. Dragomir (Recolta) etc.

★

Campionatul republican de haltere care s-a desfășurat la sfîrșitul acestei săptămîni în sala Recolta din București a oferit un reușit spectacol de atletică grea. Dintre concurenți s-au remarcat o serie de tineri care au arătat că posedă deosebite calități pentru această frumoasă disciplină sportivă, așa cum sînt Virgil Ionescu (Știința), Venter Petre (Mistrețul), Negruț Ion (Recolta), Militaru Constantin (Mistrețul), Filer Dorian (Știința) etc.

DE PESTE HOTARE

La prima ediție a crosului balcanic, care s-a desfășurat duminică la Ankara, au participat 24 de concurenți din Bulgaria, Iugoslavia, Romînia și Turcia. Primul loc a fost ocupat de atletul iugoslav F. Mihalic, iar pe locul doi s-a clasat concurentul romîn Vasile Weiss, care a avut alături de atletul C. Grecescu o frumoasă comportare. Pe națiuni primul loc a fost ocupat de Iugoslavia, cu 25 de pct., urmată de Romînia (33 pct.), Turcia (33 pct) și Bulgaria (42 pct.).

Un pas înainte pe calea chimizării agriculturii

URMARE din PAGINA 1

Iloaiei-Iași) au constatat în urma experiențelor făcute că hibridul dublu nu este peste tot la fel de recunoscător la îngrășămintele chimice. Pe podzolurile sărace din regiunile umede, pe solurile brun-roșcat de pădure situate în vecinătatea podzolurilor, porumbul dublu hibrid reacționează la îngrășămintele azotoase și nu reacționează la cele fosfatice și potasice. Dimpotrivă, pe terenurile din zona de trecere dintre regiunile umede și cele uscate, așezate mai către stepă (soluri brunroșcate de pădure tipice, cernoziomuri degradate, soluri cu o fertilitate potențială ridicată), porumbul dublu hibrid a reacționat slab sau deloc la îngrășămintele minerale.

In scopul folosirii eficace și economice a îngrășămintelor chimice la cultura porumbului este necesar ca studierea amănunțită a modului de aplicare a acestui însemnat mijloc de sporire a producției să fie extinsă în cît mai multe gospodării agricole de stat.

Trebuie arătat însă că pentru a se obține rezultate concludente este nevoie ca organizarea loturilor sau cîmpurilor experimentale să nu mai fie privită de Trusturile regionale Gostat și unele gospodării ca ceva minor. Așa s-au petrecut lucrurile la gospodăriile agricole de stat „Costache Burcă" și Dorobanțu-Constanța, Moțătei-Craiova și altele, unde nu s-a dat atenție organizării și urmăririi experiențelor. De altfel anul trecut în majoritatea gospodăriilor agricole de stat cîmpurile și loturile experimentale au existat doar cu numele.

Anul acesta se preconizează ca fiecare gospodărie de stat să aibă cîte un lot comparativ, iar în 40 de unități să se înființeze cîmpuri experimentale în colaborare cu Institutul pentru cultura porumbului. Este de dorit ca atît Departamentul Gostat cît și Trusturile regionale Gostat și gospodăriile subordonate să sprijine această acțiune înlăturînd lipsurile semnalate. Se cere de asemenea ca cercetătorii și oamenii de știință de la I.C.A.R., institutele agronomice, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului și altele să participe mai activ la elaborarea unei tematici concrete legate de condițiile și posibilitățile gospodăriilor respective, să sprijine și să îndrume activ conducerile gospodăriilor de stat în organizarea loturilor și cîmpurilor experimentale.

NEGRU pe ALB

De curînd, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a avut „un schimb larg de vederi" cu Cian Kai-și la Taipe (Taivan).

După așa intrevederi,
Constată omul cu dezgust:
E larg el schimbul de păreri,
Dar obiectivul e... îngust.

Industriașii vest-germani se oferă să fabrice bombe pentru armata franceză.

Bombe vor să le lucreze
Fabricile vest-germane
Ca — mai știi? — să le livreze
La Paris din... avioane.

Rectificare

In numărul 406 al ziarului nostru, la continuarea din pag. a IV-a a articolului „Cîteva aprecieri și propuneri", fraza care începe: „Deosebit de necesar..." se va citi corect astfel:

«Deosebit de necesar ar fi fost să-și spună cuvîntul oamenii din acele întovărășiri care la început încearcă să creeze un nucleu cît de mic de animale (oi, vaci cu lapte), ca bunuri obștești ale întovărășirii, temelia dezvoltării pe viitor a unor puternice ferme în gospodăria colectivă».

Colaborare frățească în domeniul culturii porumbului

URMARE din PAGINA 1

lucru au fost dezbătute 6 referate principale: *„Metode de ameliorare a porumbului prin consangvinizare", „Producerea seminței hibride de porumb", „Condiționarea și păstrarea seminței hibride de porumb", „Organizarea producerii seminței hibride de porumb", „Valorificarea porumbului", „Unele probleme privind cultura porumbului".*

În ședințele care au urmat, pe secții — secția pentru problemele de ameliorare și producere de semințe și secția pentru problemele de agrotehnică și folosire a porumbului ca nutreț și în scopuri alimentare — unele probleme cu caracter de specialitate au fost adîncite. În această fază a lucrărilor cea mai mare atenție s-a acordat elaborării recomandărilor de colaborare între țările participante.

S-a putut constata cu satisfacție că recenta consfătuire s-a caracterizat prin nivelul înalt la care s-au purtat discuțiile și prin caracterul constructiv al propunerilor făcute.

Discuțiile au scos la iveală numeroase constatări importante. Astfel, s-a recunoscut unanim importanța deosebit de mare pe care o prezintă folosirea liniilor pentru obținerea unor hibrizi cu plante materne avînd panicule sterile și care, în consecință, nu trebuie înlăturate de pe loturile de hibridare, fapt ce va contribui la îmbunătățirea calității semințelor hibride și la reducerea consumului de muncă pentru obținerea lor.

S-a considerat ca deosebit de necesară în obținerea liniilor autopolenizate și a hibrizilor de porumb realizarea unei armonioase colaborări a amelioratorilor și cu alți specialiști, ca, de exemplu, cu cei în protecția plantelor, cu fiziologii, biochimiștii, agrochimiștii, mecanizatorii etc.

Obținerea unor hibrizi productivi, rezistenți la frig și la secetă, al căror moment de recoltare să permită însămînțarea culturilor de toamnă în epocile optime, a preocupat în mod deosebit consfătuirea. Totodată s-a constatat nevoia de a se acorda o atenție sporită creării unor soiuri și hibrizi de porumb cît mai corespunzători pentru siloz și masă verde, s-a subliniat marea importanță a uscării și calibrării semințelor hibride de porumb asupra îmbunătățirii calității semințelor și folosirii lor economice. De asemenea, s-a atras atenția asupra marilor posibilități existente pentru sporirea continuă a producției de porumb la hectar prin îmbunătățirea considerabilă a agrotehnicii.

Dintre multe alte constatări țin să amintesc și faptul că s-a socotit necesară depunerea unor eforturi susținute pentru îmbunătățirea folosirii porumbului.

— Ce probleme au suscitat cel mai viu schimb de opinii?

— Toți participanții la consfătuire au fost animați de dorința sinceră de a se ajuta reciproc în găsirea metodelor celor mai potrivite și a căilor celor mai scurte pentru ridicarea nivelului producției de porumb în fiecare din țările socialiste. De altfel, această sinceritate este caracteristică relațiilor de tip nou care s-au statornicit între țările noastre în toate domeniile de activitate. Aceasta explică de ce în unele probleme discuțiile în mod deosebit au fost animate, încheindu-se în toate cazurile cu concluzii utile pentru toți.

Discuțiile cele mai vii au fost purtate în legătură cu problemele privind folosirea testerului (formei paterne) la crearea liniilor autopolenizate; metodele de încercare a hibrizilor obținuți; stabilirea celui mai corespunzător raport între rîndurile de plante materne și paterne pe loturile de hibridare ținînd seama de nevoia sporirii producției de semințe hibride la unitatea de suprafață; intensificarea controlului calității semințelor hibride în tot procesul de lucru, începînd cu linia și terminînd cu hibridul; posibilitatea măririi conținutului de proteină la porumb în vederea îmbunătățirii calității acestuia; mărimea și forma spațiului nutritiv; eficacitatea economică a polenizării suplimentare în cîmpurile de hibridare; temperatura de uscare și durata uscării; fracțiunile necesare la calibrarea semințelor etc.

În discuții s-a căutat găsirea celor mai corespunzătoare metode comune, ținînd seama de diferențierile de condiții naturale și economice din fiecare țară.

— Cum apreciați aportul adus de delegația romînă în cadrul consfătuirii?

— Trebuie arătat că de la început a trezit mare interes cuvîntul introductiv rostit de tov. Marin Stancu — adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, președintele părții romîne a Comisiei permanente C.A.E.R. de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii — din care a rezultat preocuparea insistentă a țării noastre de a extinde suprafețele cu porumb și a spori randamentul la ha. Delegații străini care au participat și la consfătuirea din anul trecut au apreciat acum îndeosebi succesele mari obținute în cultura acestei plante, succese concretizate în recoltele sporite realizate la ha în 1957, în lărgirea într-un singur an (1957) cu 151.000 ha. a suprafeței cultivate cu porumb, în ritmul de producere a semințelor hibride (în 1958 se vor însămînța cu sămînță hibridă de porumb 1.200.000 ha.), în rezultatele primului an de existență a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, în buna organizare a stațiunii complexe de condiționat, uscat și calibrat semințe de la Fundulea și în rezultatele multiple împărtășite în vasta „Monografie a porumbului".

Delegația romînă a prezentat la constătuire unele referate importante, cum ar fi cele privitoare la producerea seminței hibride de porumb, valorificarea porumbului în hrana omului și industrie și altele. De asemenea, membrii delegației romîne, printre care prof. N. Zamfirescu, prof. N. Săulescu, prof. N. Hulpoi, prof. I. Staicu, prof. M. Manoliu, ing. M. Caraivanschi, ing. V. Moșneagă, prof. Gh. Băia, ing. A. Covor, au făcut o serie de observații și completări deosebit de importante.

— In încheiere, vă rugăm să ne indicați cîteva din recomandările consfătuirii.

— Una din recomandările consfătuirii se referă la necesitatea adîncirii schimbului de experiență în producerea semințelor hibride de porumb.

Pentru grăbirea obținerii și încercării noilor hibrizi de porumb, precum și pentru introducerea lor în producție, s-a recomandat să se intensifice schimbul de noi linii autopolenizate, hibrizi, soiuri, populații de porumb cu însușiri biologice și economice valoroase, s-a prevăzut extinderea lucrărilor privind obținerea unor hibrizi de porumb care nu necesită ruperea paniculelor pe loturile de hibridare; să se facă schimb de metodici experimentale privind diferite aspecte ale muncii de cercetare; să se organizeze încercarea hibrizilor nou creați în țările membre ale C.A.E.R.; să se elaboreze un proiect de standard pentru semințele de porumb; să se lucreze în direcția unificării regulilor privind producerea semințelor hibride. De asemenea, s-a recomandat să se generalizeze materialele existente cu privire la eficacitatea folosirii diferitelor îngrășăminte în funcție de zonele de sol și climă; extinderea experimentării folosirii ierbicidelor pentru combaterea buruienilor și a diferitelor substanțe pentru tratarea semințelor; să se studieze și să se recomande un complex de măsuri menite să diminueze acțiunea factorilor nefavorabili care provoacă în unii ani variațiuni considerabile ale producției de porumb hibrid; să se îmbunătățească metodica privind studierea valorii nutritive a porumbului și folosirii complete a porumbului pentru boabe, inclusiv a cocenilor.

Acestea reprezintă doar aspecte parțiale ale hotărîrilor adoptate, redate într-o formă mai generală; formularea lor exactă cu termene și prevăzînd obligațiuni concrete este cuprinsă în protocolul adoptat de consfătuire.

Bogatul schimb de experiență efectuat și îndeplinirea conștiincioasă a măsurilor preconizate vor duce, fără îndoială, la sporirea producției de porumb în țările noastre.

Buletin METEOROLOGIC

pentru zilele de 26, 27 și 28 martie

Vremea în curs de încălzire ușoară, treptată, începînd din sud-vestul țării. La începutul intervalului nopțile vor rămîne reci mai ales în nord-vestul țării. Cer schimbător mai mult acoperit în jumătatea de nord-vest a țării unde vor cădea și precipitații temporare. In restul țării vor cădea precipitații cu caracter local. Vîntul va sufla potrivit, prezentînd intensificări. Temperatura aerului în creștere ușoară. Minimele vor oscila între plus 3 grade și minus 8 grade, iar maximele între minus 2 grade și plus 10 grade. Ceață locală. In nordul țării îngheț ușor și local al suprafeței solului.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".